

ప్రతినిత్యం గొలగమూడిలో మూడు వేళలా పూజానంతరము పాడే హరతి పాటలు

1. మంగళం గురుదేవాయ మహనీయగుణాత్మనే
సర్వలోకశరణ్యాయ సాధురూపాయ మంగళం
మంగళం వేదవేద్యాయ మేఘశ్యామలా మూర్తయే
పుంసాం మోహన రూపాయ పుణ్య క్షోకాయమంగళం
రామచంద్రాయ మంగళం రామకృష్ణాయమంగళం
గురుదేవాయ మంగళం సద్గురుదేవాయ మంగళం.

2. స్వామి వెంకయార్యాయ గొలగమూడి వాసాయ
మామకాభీష్టదాయ మహిత మంగళం
లోకనాథాయ భక్తలోక సంరక్షకాయ మామకాభీష్ట
దాయ మహిత మంగళం ||స్వామి||
భక్తభృందవందితాయ బ్రహ్మస్వరూపాయ మామ
కాభీష్టదాయ మహిత మంగళం ||స్వామి||
సత్య తత్య బోధకాయ సాధురూపాయతే నిత్యమంగళదాయ
కాయ నిత్య మంగళం. ||స్వామి||

నోట్ : శ్రీస్వామి వారికి దక్షిణవంపేవారు - సెక్రటరీ భగవాన్ శ్రీ వెంకయ్యస్వామి, హ్యూమానిటీరియన్ మెషన్, గొలగమూడి (పి.ఓ.), వయా - నర్సేపల్లి, నెల్లూరు జిల్లా, ఎ.పి. 524321 అడ్రసుకు వంప మనవి. దయచేసి వ్యక్తుల పేర్లతో వంపవద్దు.

స్వామి కృప

సేకరణ మరియు ప్రాప్తిస్థానము:

పెసల సుబ్బరామయ్య

గొలగమూడి - 524 321.

శ్రీ స్వామివారి చరిత్ర చదవడ మెందుకు నోరు నొప్పంగ హరికిర్తి నుడవడేని

కలుగనేటికి తల్లుల కడుపుచేటు పోతనగారి భాగవతము

హరికిర్తి అంటే భగవంతుని దివ్యలీలలని అర్థం. త్రిమూర్తులకంటే గొప్పస్థితి సమర్థసద్గురునిది. అట్టి పరమాత్మయైన భగవాన్ శ్రీ వెంకయ్య స్వామి మహద్భుతమైన దివ్య లీలలను గురించి నోరారా ఇతరులకు చెప్పడమే జన్మ సాధ్యము, అలా చేయకుంటే మన జన్మవల్ల మన తల్లుల కడుపుకు చేటు వాటిల్లినట్టేనని గుర్తించాలి. ముని కుమారుని శాపమువల్ల వారం రోజులలో మరణించుచున్న పరీక్షిత్తు తన ఖర్చునశించి మోక్షమును పొందు మార్గము తెల్పుమని శుకమహర్షిని శరణువేడాడు. మహాత్ముల చరిత్ర, దివ్యలీలలతో నిండిన మహాభాగవతం శ్రవణం చేయించి పరీక్షిత్తునకు మోక్షమిప్పించారు శుకమహర్షి. పిర్దిసాయి, శ్రీ వెంకయ్య స్వామివారు కూడా చివరిదశలో మహాత్ముల చరిత్ర శ్రవణం చేశాకనే శరీరం చాలించారు. కనుక కలియుగంలో పరమాత్మ అవతారమైన భగవాన్ శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారి మహద్భుతలీలలు మననం చేయడం, ఇతరులకు నోరార చెప్పడం సులభమైన మోక్షమార్గము. ఇది శాస్త్రసమ్మతము, ఋషివాక్యము-దత్తావతారాల ఆమోఘమైన వరం.

ఇందుకు గుంటూరులో శ్రీ ఎస్. రమేష్‌బాబుగారి ద్వారా శ్రీ స్వామివారు నిర్వహించుకొను సారాయణ యజ్ఞమే ప్రబల నిదర్శనము. వైద్యుల కలివిగాని క్యాన్సర్ వ్యాధులవంటి ఘోర పాపాలను సహితం ధ్వంసం చేసి ఏ చికిత్సా లేకుండా కేవలం శ్రీ స్వామివారి చరిత్ర సారాయణతోనే స్వస్థత చేకూరుతుంది.

భక్తులందరూ నిత్యం శ్రీ స్వామివారి దివ్యలీలలను మననం చేసుకొనుట, శ్రీస్వామివారి కీర్తిని నోరార అందరికీ పంచి పెట్టి జన్మస్మార్ధకం చేసుకొనుటకుగాను, శ్రీ స్వామివారు ఎనలేని ప్రేమతో మనకీ పుస్తకము అందించారు. సద్వినియోగం చేసుకొని ధన్యులమౌదాం.

జై సద్గురురాయ

మహాద్భుతశీలం రూపంలో శ్రీ స్వామివారి కృపను చవిచూచిన భక్తుల ఆద్రస్యం ఇవ్వబడ్డాయి. శ్రద్ధగలవారు శ్రమకోర్చి స్వయంగా ఆ భక్తులను వివారించి ధృవపరచుకొనవచ్చును. ఇవన్నీ గాలి కబుర్లని చెప్పి విశ్వాసముగల వారికి కూడా అనుమానపు బీజాలు నాటడం సరకహతువు. త్రాగే నీటిలో విషం కల్పడమే అవుతుంది.

స్వామివారి జీవితం

శ్రీ స్వామివారు నెల్లూరు జిల్లా ఆత్మకూరు తాలూకా నాగుం వెల్లూరు అను గ్రామములో సోంపల్లి పిచ్చమ్మ, పెంచలయ్య అను పుణ్యదంపతులకు జ్యేష్ఠ పుత్రుడుగా జన్మించారు. వీరు కేవలం దీనజనోద్ధరణ కొరకు, భక్తవాలన చేయుటకు మానవావతారం దాల్చిన పరాతత్వం మాత్రమేనని వారిదివ్యశీలంలు తెలుపుచున్నవి. ఇంతేగాక స్వామివారు ఒకప్పుడు "అయ్యా అందిరిలాగా సోంపల్లి పచ్చమ్మకు, పెంచలయ్యకు గలిగాననుకున్నారా?" అన్నారు. అంటే నా జన్మ దివ్యజన్మ నా కర్మలు దివ్యకర్మలు అని తెలిపారు. అంతేగాక స్వామి వారికి కాళ్ళు పట్టుకపోయినప్పుడు వైద్యం చేయించుకోమంటే "అబ్బో! అట్లాగయితే మనమొచ్చిన పని నిలిచిపోతుండా" అన్నారు. తానొక దివ్యమైన అవతార కార్యం నిమిత్తం అవతరించామని చెప్పారన్నమాట. మీకు గురువెవరు స్వామి అంటే "నీ వెరుగవులేయ్యా. సముద్రాల మీద ఈ మాపుకు అడ్డులేదు. నీవేది కోరుకుంటే అది వస్తుంది. మరలా గురువెందుకు నానెత్తిన" అన్నారు. అంతేగాక వారు చిన్ననాటి నుండి కూడా దివ్యమైనకత్తి సామర్థ్యాలు గలిగిఉండే వారని ఆధారములున్నవి. వీరు చిన్ననాటి నుండి సర్వజ్ఞులు! వీరి చెల్లెలు స్వామి వారు పచ్చాడని మనసులో అనుమానించింది. వెంటనే సర్వజ్ఞుడైన స్వామివారు "పిమ్మమ్మా నిన్ను వెట్టుకో పుట్టుకో వదిలి పెట్టి పోయేటంతటి పచ్చోళ్లకాదులేమ్మా అని సెలవిచ్చారు. పీటన్నింటినీబట్టి స్వామివారు, అవతార కార్యార్థమై వచ్చిన పరతత్వమేనని నిస్సంశయంగా చెప్పవచ్చును.

చిన్ననాటి నుండి ధర్మాత్ముడని ప్రతీతి. తన ఈడు పిల్లలకు తగాదాలు వచ్చినప్పుడు తీర్పు చెప్పమని శ్రీ స్వామివారికి నివేదించేవారు. అబద్ధమాడటం

అసలుగిట్టదు. భూతదయ గలవాడు ఎందుటాకులు తినే : ్రంను చూస్తే తన నెత్తిమీద ఇంటికి తెస్తున్న గడ్డిమోపు వాటికి వేసి వట్టి చేతులతో ఇల్లు చేరేవాడు గనుకనే పిచ్చి వెంకయ్య అనే సార్థకనామధేయుడై వెలుగొందాడు. చిన్ననాటి నుండి అందరు పిల్లలవలె ఇరవై సంవత్సరముల వయస్సు వరకు సేద్యపు పనులు అమిత చక్కగా చేస్తూ అందరి మన్ననలు బడశారు.

ఇరవయ్యవనీల జ్వరమొచ్చి ఒకవారం మంచాన ఉన్నారు. తల్లిదండ్రులతో మన ఇల్లు వేలం వేయబోతున్నారు. మీరెట్లా చేస్తారని అడిగారు. నిజానికి వారు తీర్చవలసిన నాకలేమీ లేవు. గనుక జ్వర తొందర వలన మతిభ్రమించినదని నిమ్మకాయ రసం తలంటి స్నానం చేయించడమేగాకుండా ఆకుపనరులు వగైరా అంటి తలపై నీళ్ళు పోశారు. భూత వైద్యాలు చేయించారు. కొన్నాళ్ళు స్థంభానికి కట్టేసి కూడా వైద్యాలు చేయించారు. కానీ ఏమీ మార్పులేదు. అలా కట్టేయడం ఇష్టంలేక వాళ్ల తల్లిగారు కట్టువిప్పి వదిలేశారు. వాకలియోగం, మంగలియోగం, దుబుడుక్ దుబుడుక్ అని అరుస్తూ పీఠం వెంట పరుగులు తీస్తూ సమీపమందలి తోటలలోను అడవిలోను నిర్వరామంగా పరుగెత్తుతుండేవారు. అడవిలో తిరిగేటప్పుడు గుడ్డలన్నీ కంపకు తగుల్కొని చినిగి పోయేవి. వారి తల్లిగారు క్రొత్త బట్టలు తెచ్చి ఇంట్లో పెడతే ఎప్పుడో వచ్చి అవి ధరించి వెళ్ళిపోయేవారు. కూలివాళ్ళవేత అన్నం మూలపంపి అడవిలో వెళ్ళికించేవారు. అన్నం మూల చూస్తే గుట్టుగా ఇంటికి వచ్చేవారు. అన్నం పెడతే తిని మరలా పరుగులు తీసేవారు. హరిజనులు దోసిల్లో అన్నం తింటుంటే ఆ ఎంగిలన్నాన్ని తీసుకొని తింటూ వెళ్ళిపోయేవారు. కూలివాళ్ళ గంపల్లో నుండి కూడ అలాగే అన్నం తీసుకునేవారు. కానీ వయస ఉన్న ఆడవాళ్ళు కంటబడితే పులిని చూచి భయపడిపరిగెత్తినట్లు దూరంగా వెళ్ళేవారు. ఈ కాలంలోనే పిచ్చి వెంకయ్య అనే బిరుదు పొందాడు.

ఈ విధంగా పీఠులెంబడి పరుగెత్తే పిచ్చి వెంకయ్య అకస్మాత్తుగా ఎవ్వరికంట బడకుండా ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయారు. తల్లిదండ్రులొక వారం పరిసరాల్లో వెతుక్కొని ఆక వదిలేసుకున్నారు. అలా అంతర్ధానమైన మహానీయుడు పది పదిహేను సంవత్సరముల తరువాత తిరిగి పరిసర గ్రామాలలో వెంకయ్యస్వామి

వారు అనే దిరుదుతో ప్రత్యక్షమయ్యారు. వైద్యుల కలవిగాని వ్యాధులు నయం చేయడం, పశువుల వ్యాధులు నయం చేయడం, ప్రశ్నలు చెప్పడం వలన అందరూ వెంకయ్యస్వామి అని వారిని ఎంతో పూజ్యభావంతో పిలిచేవారు.

ఎప్పుడూ తనచెంత అగ్నిని ఏమారకుండా ఉంచుకొనేవారు. కపిలమోకు ముక్కలు మోపుగట్టి నెత్తినబెట్టుకొని ఒక ముక్కకు నిప్పంటించి చేతబట్టుకొని ఒక ముంత, పంగాలుకర ధరించి పెన్నానది వెంబడి అడవులలోను గ్రామాలలోను ఏకాంత ప్రదేశాలలో నిర్విరామంగా తిరుగుతుండేవారు. ఎప్పుడో ఆకలై నప్పుడు ఒక్కరింటిలో మాత్రం అన్నం పెట్టించుకొని తినివెళ్ళి పోయేవారు. వారి కీర్తి సలువైపుల అన్ని గ్రామాలకు వ్యాపించింది. అందరూ భక్తిభావంతో వారిరాకకై ఎదురుచూచేవారే. కానీ వారెవరికీ దొరకరు. పశువులలో జబ్బులు వస్తే ఆ రోజులలో మందలు మందలుగా చనిపోయేవి. కలరా, మళూచి వస్తే గ్రామాలకు గ్రామాలే తుడిచి పెట్టుకపోయేవి. అలాంటి విపత్కర పరిస్థితులలో ఆయా గ్రామస్తులు వారు తిరిగే ప్రాంతాలలో వెతికి వారిని కలుసుకొని తమకష్టాలు విన్నవించుకుంటే, వారు ప్రసాదించే దారం, సాంబాణి శ్రీరామ రక్షయై ఒక్క ప్రాణి కూడా మరణించకుండా కాపాడేవి. కానీ దురదృష్టమేమంటే ఎవరో ఎరుకలయ్యి, సుబ్బన్న వంటి గొప్ప యోగులుదప్ప మిగిలినవారు వారిస్థితిని గుర్తించలేకపోయారు. వారి దృష్టిలో చక్కగా ప్రశ్నలు చెప్పి జబ్బులు నయం చేసే స్వామి మాత్రమే.

పెన్న బద్వేలు తిప్పమీద ఒక గుడిశ వేసుకొని నూనెదీపం వెలిగించి రాత్రింబవళ్ళు తంబుర మీటుతుండేవారు. చలామానాయుడనే సేవకుడు పరిసర గ్రామాలలో బిక్షాన్నం తెచ్చేవాడు. కొన్నాళ్ళు కోటితీర్థ దేవాలయంలో అగ్ని గుండం వేస్తూ "ఓం నారాయణ ఆదినారాయణ" అనే మహామంత్రాన్ని జపిస్తూ రెండు చేతులలోని ఈతపుల్లలతో తంబుర మీటుతూ నామంతో లీనమై తీగలు తెగిపోయిన విషయం కూడా గమనించక ఈతపుల్లలు ఆడిస్తు వుండేవారు. ఎప్పుడో స్వప్నవచ్చినపుడు తీగలు ముడేసుకొనేవారు.

కొన్ని సంవత్సరాలు పెన్న నీటికి ఇసుకతో కట్టలు వేసి నీటి ప్రవాహాన్ని ఆపేవారు. తన దర్శనార్థం వచ్చినవాళ్ళను గూడా దేవుని పని చెయ్యండయ్యా

అని చెప్పి ఇసుకపోయిందేవారు. నిరంతరం నీటిలో నానుతున్నందున కాళ్ళు భయంకరంగా వాచి ఉండేవి. మనమయితే అలాంటి వాచిన కాళ్ళతో ఒక్క అడుగుకూడా పెట్టలేము. అలా నిలిచిన నీటిని కాలువతీసి పెన్న ప్రవాహాన్ని కొంతదూరం ఎదురుపారించి నీటిలో కలిపేవారు. కాలవ నీరు నిలబడ్డనీటిలో కలిసేచోట నీటిపై వెల్లువ తుక్కువేసి మంటబెట్టి ముంతతో నీరు తీసుకొని మంటకిరువైపులా తిరగబోస్తుండేవారు. ఎందుకు స్వామి ఇదంతా అంటే "పెద్దమ్మవారు, కలరాలంటే జబ్బులు రాకుండా ఉండేందుకు. ఈ నీటి విలువెంతో తెలుసా తులం మూడు కోట్లు. ఈ రోజు మన పని వలన లోకంలో ఖర్చులన్నీపోను, ఇంకా పదికోట్లు మిగిలింది" అని సెలవిచ్చేవారు.

శ్రీ స్వామివారు తన అవతార కార్యార్థమై గ్రామాలలో పర్యటించేవారు. ఏనాడు గృహస్తుల ఇండ్లలో ఉండేవారుకాదు. గ్రామచావడి, దేవాలయం, చెల్లనీడన విడిదిచేసేవారు. ఒకవేళ భక్తుల ఇండ్లకుపోతే బయటవరండాలోనో, కొట్టంలోనో ఉండేవారు. వర్షంవస్తే తన సేవకులందరిని ఇంట్లోకి పంపివారు మాత్రం చూరుక్రిందయినా వదుక్కుంటారు. అరుదుగా స్వామి ఎవరింటికైనా వచ్చివారు అగ్నిగుండం వేశారంటే వారు చాలా అదృష్టవంతులే. వారికి ఒక గిన్నెతో అన్నంతెచ్చి విస్తల్లో కుమ్మరించాలి. గరిటతో కొద్దికొద్దిగా వడ్డిస్తే ఒప్పుకోరు. అన్నానికి తన కుడి అరచేయి తాకించి ఆశీర్వదించి ఆ ఇంటి వారికి ప్రసాదంగా ఇచ్చేవారు. మరలా అదే విధంగా మరొకగిన్నెతో వడ్డిస్తే ఆ అన్నాన్ని విస్తరిచుట్టూ ముద్దలు చేసి వదిలేసేవారు. తరువాత వడ్డిస్తే మధ్యలో కారం ఎక్కువగా వేయించుకొని కలుపుకొని తినేవారు. తెల్లగడ్డలు, వేసి దంచిన యర్రకారం, ధనియాలపాడి, కర్వేపాకుపాడి మొదలగు వాటిని ఇష్టంతో తినేవారు. రాగి సంకటి అంటే ఎంతో ప్రీతిగా భావించేసేవారు. అందులోకి అనుపాకం, తెల్లగడ్డవేసి దంచిన యర్రగారం దండిగా వేయించుకొనేవారు. మనమయితే అందులో 10వ వంతు కారం భరించలేము. స్నానం చేసేటప్పుడు నీటి యొక్క వేడి కూడా అంతే. మనం చెంబుతో ముంచిపోయలేనంత వేడినీళ్ళయితే అద్దీ అద్దీ అంటుకమ్మగా స్నానం చేసేవారు. ఏ మాత్రం ఒక్క డిగ్రీ వేడి తగ్గినా అబ్బోవలి, అని గోలచేసేవారు. స్వామివారు నడిచే రోజులలో నది, కోనేరు, బావి, కుభమైన నీటిగుంటలలో స్నానం చేసేవారు. కొన్ని కొన్ని

బావులలో ఉన్న నీరు వాడకమునకు పనికి రాకుండా పురుగులు వాసనతో ఉండేవి. మరికొన్నింటిలో వేసవికాలం నీరుండవు. అలాంటి నిరుపయోగమైన బావులలో శ్రీస్వామివారు ఒక్క పర్యాయము మునిగిస్నానం చేసి వచ్చారంటే ఇక ఆ పురుగులు, వాసన ఎల్లాపోతాయో తెలియదు. వేసవికాలంలో కూడ తరుగులేకుండా నీరుండేది, ప్రస్తుతం గొలగమూడి కోనేరులో కూడా స్వామివారు అనేకమార్లు మునిగి స్నానం చేశారు. ఇందులోని నీరు మనకు శ్రీ స్వామివారి వాద తీర్థంతో సమానంగా పరమ పవిత్రమైనవి.

ఇదే విధంగా స్వామి సమాధి మందిరానికెదురుగా ఉన్న బావిని స్వామివారి స్వహస్తాలతో శంకుస్థాపన చేసి మొదట పది గంపల మట్టి త్రవ్వి పోసి తరువాత తన బృందాన్ని త్రవ్వమని ఆశీర్వదించారు. ఎంతటి వేసవిలోనైనా మనమెన్ని నీళ్ళు తోడితే అన్ని నీళ్ళు మరుక్షణంలో బావిలో ఊరుతుండడం కేవలం స్వామివారి కృప మాత్రమే. ప్రస్తుతం సమాధి మందిరప్రాంతంలో ఒక్కరోజు కూడ విడవకుండా ఒకప్పుడు ఎనిమిది సంవత్సరములు తమ నిరతాగ్ని సోత్రాన్నికొనసాగించారు. అప్పుడే సమీపమందలి బ్రహ్మాండమైన అడవంతా సంపూర్ణంగా హరించుకుపోయింది. “ఈ ప్రదేశమంతా చిన్నచిన్న పంటలుపండు తాయయ్యాయి” అన్న మాటలు ఈనాడు అక్షరాలా నిజమైనాయి.

శ్రీస్వామివారు ఒకవైపు తన నిరతాగ్ని గుండాన్ని కొనసాగిస్తూనే మరొకవైపు గంటల తరబడి కాగితాలపై సిరాతో బొటన వ్రేలి ముద్రలు ప్రతినిత్యము వేసేవారు. “అయ్యో ఈ కాగితాలు దాచి పెట్టుకోండి. రాబోయే కాలంలో ఇవి వేల విలువవస్తాయి” అని చెప్పారు. ఇదే విధంగా గంటల తరబడి మనకర్ణంగాని బాషలో వారు చెప్పే మాటలన్నీ రీములకొలది కాగితాలపై వ్రాయించి ఇచ్చేవారు. ఒకప్పుడు తన సేవకుల భూత భవిష్యత్ వర్తమానాలను గూర్చి చెప్పేవారు. మరొకప్పుడు దేశంలో జరుగబోయే విషయాలు చెప్పేవారు. ఉదా: “తెడ్డు తగలని అన్నం తినే రోజులోస్తాయి” అన్నారు. నేడు ప్రెషర్ కుక్కర్లలో పంటకు తెడ్డు తగలే ప్రసక్తి లేదు గదా! మరొకప్పుడు ప్రపంచ నడవడులు, పోకడలు గూర్చి చెప్పేవారు. ఆధ్యాత్మిక విషయాలు గూడ ఈ పరిభాషలోనే చెప్పి వారి ఆశీస్సులు వ్రాయించేవారు.

అశ్రమ ప్రదేశాన్ని చూపిస్తూ స్వామి “ఇక్కడ పద్నాలుగు గతాల నుండి అన్నం రానులు రానులుగా పాగలెగురుతుంది. వేలు పెట్టినవాడే? వెంకయ్యచాటుకు పోయిన మూడు సంవత్సరములకు ఇక్కడ నెల్లూరు రంగనాయకుల గరుడసేవ జరిగినట్లు జరుగుతుందని” సెలవిచ్చారు. అంటే ఈ ప్రదేశం పద్నాలుగు గతాల నుండి అనేక మంది మహాత్ముల తపోశక్తితో నిండియున్న పవిత్ర భూమిన్నమాట. అందుకే నేడు ఈ పవిత్ర భూమిలో అడుగుపెట్టే కొందరు వ్యాధి గ్రస్తులు ఎలాంటి సాధనలు చేయకుండానే తమ బాధల నుండి నివృత్తి పొందుచున్నారు. స్వామివారు వర్షాలేక పశువులు మేత నీటికి బాధ పడుతుంటే శ్రీ స్వామి తన యోగశక్తితో ఎన్నిమార్లు వర్షం కురిపించారో లెక్క చెప్పలేము. ప్రపంచము తలక్రిందులైనా తన నియమం తప్పేవారుకాదు. గోనే సంచులు అల్యూమినియం దబరలు, తాలాకు చాపలు తప్ప విలువైన వస్తువులు వాడేవారుకారు” ఒకప్పుడు స్వామివారికాళ్ళు పట్టుకపోయి నడవలేకపోయారు. తాలాకుమీద కూర్చొని రోజిరెడ్డిచేత లాగించుకొనేవారు. ఈ శ్రమ చూడలేక తలుపులు సుందరరామిరెడ్డి ఆరంగుళముల ఎత్తుగల కొయ్య చక్రాలబండి చేయించారు. డోలీలో తీసుకపోతే స్వామికి కుదుపులేకుండా ఉంటుందని డోలీలో మోసేవారు. కుష్టు, బొల్లి, ఆయాసాలతో బాధపడేవారికొరకు అనేక పర్యాయాలు వారి వ్యాధులు శ్రీ స్వామివారి అనుభవించేవారు.

1. ఓర్పు, భూదేవి కంటే మించిన సహజ సిద్ధమైన ఓర్పుగలవారు. ఒక దుండగుడు స్వామివారిని చెంపమీద ఒక దెబ్బ కొట్టినప్పుడు కూడా నోరువిప్పి ఒక్కమాట అని ఎరుగరు.
2. పచ్చి తాగుబోతులను సాత్వికులుగా చేయడంకంటే లోక కళ్యాణమేముంది. కట్టుకున్న భార్యలను వదలి పరస్మిల పంచన పడియున్న మగధీరుల మనసు మార్చి వారి కాపురాలు నిలబెట్టడంకంటే ప్రజా శ్రేయస్సేమి కావాలి.
3. ఈ మహనీయుని ప్రేమతత్వాన్ని గూర్చి వ్రాయుటకు నావంటి అల్పజ్ఞునకు సాధ్యమా! లోక కళ్యాణమే తన అవతార కార్యంగా గల ఈ మహనీయుని కొన్ని దివ్యలీలలు చూద్దాం.

మృత్యువు పై ఘన విజయము

తేది 24.8.82 న శ్రీస్వామివారు మహా సమాధి చెందారు. మహాద్భుతంగా 16.9.86న విజయనగరంలో ఒక సాయిబాబా భక్తురాలింటికి వెళ్ళి అన్నమడిగారు, మోకాళ్ళ వరకు పంచ, పైన చిన్న తువ్వాలు నెరసిన జాబ్బు, చేతిలో కర్ర ఇది వేషం. స్వామిని గూర్చి ఆమెకు బొత్తిగా తెలియదు. ఆకులో అన్నం పెట్టస్తే ఆవుకు పెట్టేశారు. చారు త్రాగి "నా ఆకలి తీరిందమ్మా అని చెప్పి వెళ్ళారు. ఆ దివ్య పురుషుని సన్నిధిలో చెప్పలేనంత ప్రశాంతత ఆనందం అనుభవించిందట ఆతల్లి. 8 రోజులలో స్వామివారి చరిత్ర వారింటికి చేరింది. అందులో శ్రీ స్వామి వారి ఫోటోనుబట్టి మొన్న ఆవుకు అన్నంపెట్టిన మహానీయుడు వీరేనని బల్ల గుడ్డి చెప్పసాగింది. మరొక్కసారి దర్శనమిమ్మని ఆమె కుమారుడు ఆర్తితో ప్రార్థించసాగాడు 12.10.86న తిరిగి అదే రూపంలో పగలు 12.00 గంల వచ్చారు. ఎంత ప్రార్థించినా ఇంట్లోకి రాలేదు. కాజాలు అనే తీపి పదార్థం సమర్పిస్తే పిల్లలకు పంచిపెట్టారు. పాయసం త్రాగి అసపకాయకూర తిని దక్షిణ తీసుకొని వెళ్ళారు. అప్పుడు స్వామిని అనేక మంది చూచారు. మూడవసారి ముచ్చటగావచ్చి ఈ దుప్పటి తీసుకోవాలని మరలా ఆర్తితో ప్రార్థించసాగారు. తిరిగి తే 12.12.86 దినమున సాయంత్రం 4 గంలకు అదే రూపంలో వచ్చారు. అందరూ చూస్తున్నారు. ఎంత బ్రతిమాలిన ఇంట్లోకి మాత్రం రాలేదు. వెళ్ళబోతుంటే ఇంట్లోని దుప్పటి తెప్పించి కప్పు దక్షిణ సమర్పించగా తీసుకొని వెళ్ళారు. శ్రీ స్వామిని దర్శించుకొన్న అనేక మంది గ్రామస్థులు విజయనగరం నుండి గొలగమూడి వచ్చి సమాధిని దర్శించి ధన్యులయ్యారు.

(వివరాలు ఆవదూతలీం 4వ భాగం 48వ పేజీ)

1985 మే నెలలో గొలగమూడి ఆశ్రమంలో రాత్రి రెండుమార్లు కొంత మందికి పదినిమిషాలు దర్శనమిచ్చారు. శాశ్వత దేవరాజ్యమన్నా నిత్య జీవనమన్నా ఇదేగదా!

"సూర్యనంద్రులున్నంతవరకు ఉండేదేగదయ్య" అన్నారు గదా? జె.సి. పెంచలయ్య టీచరు - యర్రబల్లి - నాగులవెల్లెలూరు దగ్గర. ఇలా చెప్పున్నారు. మా అన్నగారు జె. పెద్దసెంచలయ్య ఎలిమెంటరీ టీచరుగా పనిచేస్తూ ఉండేవారు. 24వ ఏట వారికి పక్షవాతం వచ్చికాలుచెయ్యి పడిపోవడమేగాక నోటిమాట రావడంలేదు, అన్నీ మంచంలోనే జరిపవలసి వచ్చింది. నెల్లూరు బొమ్మాకేశవలు కుమారుడు జితేంద్రగారి దగ్గర, కాకర్లవారి దగ్గర మందు ఇప్పించాము. నెల్లూరులో పక్షవాతానికి పేరుమోసిన ఈ డాక్టర్ల మందులు, మా అన్నగారిని కాళ్ళీడ్చుకుంటూ నడిపించగలిగాయి. కానీ నోటిమాట పలికించలేక పోయాాయి. శ్రీస్వామివారికి విన్నవించాము. "అమ్మా! బిల్లుపాటి మిట్టలమీద ఉలింద్రచెట్టుక్రింద మామిడి ముట్టె ఉండ్లా, దాని పప్పును మెత్తంగా పొడిచేసి నీళ్ళలో కలిపి త్రాగిందండి మాట వస్తుంది" అని సెలవిచ్చారు. శ్రీ స్వామి వారంటే బొత్తగా భక్తశ్రద్ధలు లేని నేను బొమ్మాకేశవుల మందుకు, కాకర్లవారి మందుకు రానిమాట ఆ పిచ్చాయన చెప్పిన మామిడిముట్టెకు వస్తుందా అంతపెద్ద బిల్లుపాటి ఆడవిలో ఏ ఉలింద్రచెట్టు క్రింద మామిడిముట్టె ఉందని వెతుకుతాము. ఆ పిచ్చాయన మాటలు తీసెయ్యండని హేళన చేశాను. మా తల్లిదండ్రులు మాత్రం శ్రీ స్వామివారిని అలాతూలనాడవద్దని చెప్పలేనుకున్నారు. కానీ మామిడిముట్టె వెతికే ప్రయత్నం మాత్రం చేయలేదు. అటుతర్వాత 2 నెలలకు బిల్లుపాటి ప్రక్కన బాలాజీపేటలో ఇచ్చే ఆకుపసరు త్రాగితే తప్పక మాటవస్తుందని ఎవరో చెప్పారు. మంచి మందు వేసనిలో మా అన్నగారిని బాలాజీపేట తీసుకుపోతున్నాము. బాలాజీపేటకు బిల్లుపాటి మీదుగానే పోవాలి. ఎండ తీవ్రతవలన విశ్రాంతి తీసుకోవాలని డోలీని బిల్లుపాటి సమీపంలో ఒక చెట్టుక్రింద దించారు. మా తండ్రిగారు ప్రక్కకు వెళ్ళి మూత్ర విసర్జన చేస్తుంటే అక్కడ ఒక మామిడి ముట్టె కనిపించింది. శ్రీ స్వామివారి కృపవలన మా నాన్నగారికి వెంటనే రెండు నెలల క్రిందట శ్రీ స్వామివారు చెప్పిన మాటలు గుర్తొచ్చాయి. నిజంగా ఆ మామిడి ముట్టె ఉలింద్రచెట్టు క్రింద ఉండడం అది బిల్లుపాటి మిట్ట మీద కనిపించడంతో మా నాన్నగారు ఆశ్చర్యచకితులై శ్రీ స్వామివారి సర్వజ్ఞత్వానికి మనస్సులోనే జోహారులర్పించారు. వెంటనే ఆ ముట్టె తీసుకొని డోలీని వెనక్కు త్రిప్పి ఇంటికి పోవలసిందే - శ్రీ స్వామివారి

మాటెన్నటికీ వ్యర్థంగాదు. మామిడిముట్టె వైద్యంతో నయంగాకుంటే అప్పుడు మాత్రమే పసరు కోసం బాలాజీపేట పోవచ్చు. ఇప్పుడు రెండు మైళ్ళ నడక తప్ప మరేమీ సవ్యం లేదుగదా శ్రీ స్వామివారి వైద్యం తీసి తీరాలని మేమెంత చెప్పినా వినకుండా మొండిగా వెనక్కుతీసుకొచ్చారు.

శ్రీస్వామివారి మాటపై విశ్వాసముండాలేకానీ "చచ్చిబూడిదైనా రమ్మంటే వచ్చేదేగదయ్యా" అని తన కళ్ళ సామర్థ్యాలను గురించి అంతరంగిక సేవకులకు తెల్పియున్నారు గదా, మామిడి పప్పుపాడి చేసి నీటిలో కలిపి త్రాగించాము. ఆహా! ఏమి! ఆ దయామయుని పరమాద్భుతమైన లీల "ఊహాతీతము నీ లీల" అన్నట్లు తెల్లవారుసరికి ఏ కొద్దిపాటి తానుకుకూడా లేకుండా మాట్లాడడమే గాక చక్కగా నడవగల్గారు.

ఈ దివ్యలీలను కన్నులారగాంచిన నాకు నా కన్నులకు కప్పిన అజ్ఞానపు పొరలేగాక చదువుకున్న వాణ్ణి అహంకారపు తెరలు కూడా పటాపంచలై హృదయ పూర్వకమైన భక్తివిశ్వాసాలతో శ్రీస్వామివారి పాదాలకు వినముడవై సాష్టాంగ నమస్కారము లాచరించాను.

నేను హైస్కూలు చదివేరోజులలో మా ఇంట్లో ఎప్పుడూ ఎవరికో ఒకరికి అనారోగ్యము, మనస్పర్థలు, చిడిముడిగా ఉండేవి. మా ఆవుకు పుట్టిన కోడె దూడను మేమెంతో ప్రేమతో బిడ్డలాగా సాకేవాళ్ళము. చూడ ముచ్చటగా బొడ్డుగా తయారైంది. రెండో ఏట జబ్బువాపు వ్యాధి వచ్చి హఠాత్తుగా చనిపోయింది. నాలా రోజుల వరకు ఆందరి తలపుల్లోను అదే మెదులుతూ మా ఆందర్నీ దుఃఖంలో ముంచేసింది.

ఒకరోజు మా నాన్నగారు తన బాధను శ్రీ స్వామివారితో చిన్నపించు కున్నారు. శ్రీ స్వామివారు నవ్వుతూ "అదేమందిలేయ్యా నీ చుట్టంట్లో చిదుగు తీసేసుకుంటే నీ కన్నీ బాగుంటాయిలే పోయ్యా" అన్నారు. చుట్టంట్లో చిదుగు తీసేయడమంటే ఏమిటని తర్కించి అడిగితే శ్రీ స్వామివారు మౌనం వహించారేగానీ ఏమి చెప్పలేదు. మా చుట్టంట్లో దేవతార్చన ఉన్నందున ఎప్పుడూ శుభ్రంగా ఉంచుకునేవాళ్ళము. సర్వ ప్రేరణాధికారి సర్వభూత

హృదయాంతర్యర్థి సర్వ సమర్థుడైన శ్రీ స్వామివారు మానాన్న హృదయాన్ని తగు విధంగా ప్రేరిపించారు. రెండవ రోజు చుట్టంట్లో నైరుతిమూల రెండడుగులోతు భూమి త్రవ్వి చూడాలనిపించి త్రవ్వి చూచాడు. మహాభయం కరము, ఆశ్చర్యకరమైన దృశ్యం ప్రత్యక్షమైంది. అచ్చట రెండు కుక్కల అస్తవంజరాలు చెక్కుచెదరకుండా ఉన్నాయి. అవి తీసివేళాక మా ఇంట్లో మనస్పర్థలు - అనారోగ్యాలు చిడిముడులు పోయి శాంతి నెలకొని సుఖపడ్డాము.

భూమిలో ఎక్కడో ఎముకలుండడానికి మనకు మనస్పర్థలు, అనారోగ్యము రావడానికి గల సంబంధాన్ని ఏ సైన్సు వివరించగలదు.

1953 సం॥ ప్రాంతంలో బోడిపాడు గ్రామం, బోయిండ్ల నరసమ్మగారి సంస్థానం అష్టైశ్వర్యములతో తులతూగు తుండేది. ఆమె కుమారుడు కొండా రెడ్డిగారికి ముగ్గురూ ఆడపిల్లలేగాని మగనంతతిలేదు. అప్పుడు వారి వయస్సు 60 సంవత్సరాలుంటాయి. అదేమి చిత్రమోగానీ ఒక్క సంవత్సరంలోగా వారి పశు సంపద పంటలూ సర్వం పూజ్యమైపోయి అప్పుల పాలైనారు. ఒకరోజు దంపతులు శ్రీ స్వామివారిని తమ ఇంటికి భోజనానికి తీసుకొచ్చారు. శ్రీ స్వామివారు వాళ్ళింటి ప్రహరిగోడ గేటు వరకు వచ్చి ఆగిపోయారు. "అబ్బో! ఈశగకు నేనే ఇల్లా కాలిపోతున్నానే, మరిమీరెట్లా బ్రతికున్నారు. అబ్బో ఇక్కడ అన్నం తింటే ఎంతఖర్చు - ఎంతయతలుబడాల, అబ్బో వడ్డు, వడ్డు" అన్నారు. అక్కడే ఉన్న నేను (జె.సి.వెంచలయ్య) కల్పించుకొని "స్వామీ! తమరే అలా అంటే ఇక వారిని కాపాడే దిక్కెవరు, తమరు కరుణించి వారి బిడ్డస్వీకరించి వారిని కాపాడండని వేడుకున్నాను. "అట్లాగయ్యా! అట్టయితే పద యతలుపడదాం - పదో చూపులో చూడాల - సరేలేపద" అంటూ ఇంటి ఆవరణలో ప్రవేశించారు.

ఒక విస్తరనిండా అన్నం తన దోసెట్లో పట్టుకొని ఇంటి చుట్టూ తిరుగసాగారు స్వామి. పల్లెటూరు గనుక చాలామంది జనంపోగై వంతగా చూస్తున్నారు. అట్లాగే శ్రీ స్వామివారు సాయంకాలం వరకు ఇంటిచుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేసి నాలుగుమూలలా రెండేసి పిడసలన్నం పైకెగరేసి ఒక్కపళంగా ప్రళయభీకరాకారుడై ఉగ్ర సరసింహావతారం దాల్చారు. క్రోధావేశంతో గుడ్లరిమి

రోద్రనేత్రుడై ప్రళయభీకరంగా" "పో ఇక్కడ నుంచి పో వెళ్ళిపో! పో!" అని పిడుగులు పడటం గర్జించారు. ఆ ప్రళయ భీకర గర్జనలకు మాపరుల కాళ్ళ క్రింద మట్టెగిరిపోయింది. ఉన్న పళంగా ఇంటికి ఈశాన్యంగా ఉన్న దిబ్బగుంటలో భగ్గున మంటలు లేచాయి. ఆ మంటల నుండి కొంతజ్వాలనుండి తిరుగుతూ నాలుకవాస్తా మనిషి నడచి పోయినట్లుగా అంతరిక్షంలో తూర్పుదిశగా సాగిపోయింది. శ్రీస్వామివారు మాత్రం "పో! పామ్మని" గర్జిస్తూనే ఉన్నారు. ప్రేక్షకులందరికీ నోట తడ ఆరిపోయింది. ఇంట్లు తగులబడతాయని అనవసరంగా భయపడ్డారేగాని ఎవరిల్లా తగులబడలేదు. మంటలు అదృశ్యమై వెంటనే శ్రీ స్వామివారు రొప్పుతూ రోజుతూ గోడకు చేరగిలి కూలబడ్డారు. కొంత సేపటికి తేరుకొని "ఇకనీకేమీ పరవాలేదమ్మా అన్నీ బాగుంటాయి. ఆ బ్రహ్మరాక్షసి జాట్టు నా చేతజిక్కింది. ఇక ఈ వాయలకురాదులే. 'నీ కడుపులో మీసాలు మొలుస్తాయి." మీసాలు మొలవడమేమిటో ఎవరికీ తెలియలేదు. 50సం॥ నిండి ముట్టుడిగిన ఆ వృద్ధమాత గర్భంధరించి సంవత్సరం తిరగకుండానే మగబిడ్డను ప్రసవించింది. శ్రీ స్వామివారి కృపవలన నేడు ఆ బిడ్డ లక్షాధికారిగా ఉన్నాడు.

ఇట్టి మహాద్బుతలీలలు కన్నులారాగాంచిన ప్రజలెంతటి పుణ్యాత్ములోగదా! ఈ మహానీయుని పవిత్ర సన్నిధిలో భజన చేసుకొని వారికి ఆతిథ్యమిచ్చి చరితార్తులైనారు. నేటికీ ఈ మారుమూల గ్రామాలలో వెంకయ్యస్వామివారి పేరు వెదితే ప్రజలలో భక్తి ప్రవత్తులు పరవళ్ళు త్రొక్కుతున్నాయి.

పరమ కారుణ్యమూర్తియైన శ్రీ స్వామివారి దయాార్ద్రహృదయం కార్యదీక్షతో వజ్రనమానమైన కాలిన్యం వహించేది. దీనార్తులు కంట బడ్డప్పుడు వెన్నెలాగా కరిగిపోయేవారు. అందునా నోరులేని మూగజీవులు నీళ్ళు మేతకు బాధపడుతుంటే ఒక్క క్షణమైనా ఓర్వలేక పోయేవారు. ప్రకృతి శక్తులపై శ్రీ స్వామికెంత గొప్ప ఆధిపత్యముండేదో వర్ణించలేము.

అది మండువేసవి. చాలారోజులుగా వర్షాలులేక, పశువులకు మేత నీళ్ళు కరువయ్యాయి. బావుల్లో నీరులేక చెట్లు మాడిపోతున్న రోజులు. కపిల బావుల్లోనీరు ఊరబెట్టి ఎంతోలోతునుండి నీరు తోడే ఎద్దుల కష్టం వర్ణనాతీతం ఉంది. ఊరిబయట చెట్ల నీడన అగ్నిగుండం ముందు స్వామివారున్నారు. ఆ

మార్గాన గిత్తలను ఇంటికి తోలుకొని పోతున్న చల్లా శంకరరెడ్డిగారిని శ్రీ స్వామివారు పలకరించారు. "స్వామి ఇంటికిపోయి స్నానం చేసి భోంచేసి వస్తాను. ఈ గిత్తల కష్టం చూడండి వీటి కష్టమెప్పుడు తీరుతుందో ఏమో" అన్నారు ఎండలో కపిలి లాగి చెమటలు పట్టిన దేహముతో ఈడ్చు కాళ్ళతో మండు పెండలో పోతున్న ఆ గిత్తలను చూచి శ్రీస్వామివారి హృదయం వెన్నలా కరిగిపోయింది. ఇల్లా-అల్లాపైకి చూచి ఎంత తీవ్రంగా వరుణదేవుణ్ణి శాసించాడో గాని "ఈ కాళ్ళేవేయ్యా" అని తెలవిచ్చారు. శంకరరెడ్డిగారు భోంచేసి అలాకూర్చుని లేచేలోగా అంత దారుణమైన ఎండ ఏమయిందో మరుక్షణంలో కుంభవృష్టి మొదలై కొన్ని గంటలలో చెరువులన్నీ నిండాయి. ఈ అకాలవర్షానికి కారకులు శ్రీ స్వామివారేనని శంకరరెడ్డికి తప్ప మరెవ్వరికీ తెలియదు ఇంతటి కరుణామయునకు మనసారా నమస్కరించడం తప్ప మనమేమీ చేయలేకున్నామే అని వాపోవడం తప్ప వారు మనసుండి ఆ రోజులలో ఎలాంటి సేవనూ ఆపేక్షించని నిర పేక్షకులుగా నిర్జన ప్రదేశాలలో నివసించే నిర్గుణమూర్తి గదా! ఈ విధంగానే కరువురోజులలో ఎన్నిమార్లు వర్షాలు కురిపించారో వ్రాయాలంటే ఈ పుస్తకం చాలదు.

తిక్కవరప్పాడు హరిజనవాడ గుండాల మల్లయ్య వారి దివ్యమహిమను గూర్చిలా వివరించారు.

శ్రీ స్వామివారంటే ఇంత ప్రఖ్యాతిలేని రోజులవి. కాని దరిద్రనారాయణుల మైన మాకు, మా పశువులకు అనారోగ్యాలలో వారే శరణ్యం. వారు ప్రసాదించే దారము, సాంబ్రాణే మాకు శ్రీరామరక్ష. ఒకరోజు శ్రీ స్వామివారు "అయ్యో! రేపిక్కడ బావికి రాతి కట్టుడు పనిఉంది. (సమాధి మందిర బావి) పొద్దు మొలిచే తలికి మనుషులను తీసుకురా" అన్నారు. అదే విధంగా తెల్లవారేసరికందరమూ హాజరై నాము. ఉప్పరితట్టుగు మోకులుగట్టి వేతుల మోపున బావిలోకి బండలు దించుతున్నాము. మొదటి రాయి బాగానే దింపాము. రెండవ బండ ఎలా జారగొట్టుకున్నదోగాని బావిలో పడిపోయింది. మేస్త్రీ భుజానికీ, మరొకనికి నడుంమీద మూడవ వాని! పక్కాళిమీద తగిలింది. వట్టికాలు బాగా ఒక అడుగు పాడుగున అరంగుళం లోను నీరుకొనిపోయి రక్తమండలమయిపోయింది.

చచ్చాడు, చచ్చాడని అందరూ కేకలు పెట్టేశారు. చిన్నగా మనిషిని బావిలో నుండి పైకి తేరేశారు. శ్రీ స్వామివారు ఒక్క పరుగున వచ్చి అతనిని లాకీ ఆకాశం కేసి చూచి ఉమ్ ఉమ్ అని అటూ ఇటూ రెండుసార్లు తలాపి "అయ్యా! ఇంటికి పోకుండా ఇక్కడే ఉండి పనిచేస్తూ ఉండు అదేమీ చేయదులే" అని అభయమిచ్చారు. ఏ మందూ మాకూ లేకుండా అంత పెద్ద గాయం సాయంకాలానికి ముప్పాతిక మానిపోయింది. మూడవనాటికనులు గాయమే కనబడలేదంటే ఎవరు నమ్మగలరు. ఆ పరమాత్ముని ఈ దివ్యలీల కన్నులారా గాంవాక నా భక్తి శ్రద్ధలు వృద్ధి పొందాయి. మిగిలిన ఇద్దరికీ ఎలాంటి నొప్పి నోము లేకుండా వెంటనే పని మొదలు పెట్టారు. వారి మహిమ అనుభవించాలేగాని వర్ణించతరముగాదు.

మహా సమాధి అనంతరం లీలలు

భౌతిక వాదులకు, నాస్తికులకు, అవిశ్వాసులకుకూడా కనువిప్పు కలిగించే దివ్యలీలలను శ్రీ స్వామివారు అనుగ్రహించడం - విశ్వాసులందరినీ జాగ్రత్తగా సాధన చేసుకొని తరించమనే హెచ్చరికగా గుర్తించుముగాక, కుంటివానిచేత కొండలు దాటించడం, మూగవానిచేత మాట్లాడించడం సద్గురువులకొక అవతారలీలయని చెప్పబడింది. భగవాన్ శ్రీ వెంకయ్య స్వామివారు ఆ మాత్రమే గాకుండా గ్రుడ్డవారికి దృష్టిని గూడా ప్రసాదించారు.

నెల్లూరు - స్టాన్ హౌస్ పేట - విజయలక్ష్మీ లాకీస్ వీధిలో సినిమా హాలుకు ఉత్తరం వైపు ఇరవై ఇళ్ళు తర్వాత కుడుముల జయమ్మ అనే సోదరి నివసిస్తుంది, ఇంటింటికి తిరిగి వాడుకగా పూలమ్మకొని తన నలుగురు కుమార్తెలను, లేక లేక కల్గిన కుమారుణ్ణి చాక్కుంటుందాతల్లి. మగపిల్లవాడు పుట్టాక మూడునెలల వరకూ ఆరోగ్యంగా ఉండేవాడు. కంటిచూపుకూడా ఏ రోపం లేకుండా చక్కగా ఉండేది. మూడవ నెల నుండి రక్తవిరేచనాలు మొదలై దీర్ఘ మూసినకళ్ళు తెరవలేదు. రెండు నెలల పాటు ఎంతమంది డాక్టర్లు మందులిచ్చినా రక్త విరేచనాలు తగ్గలేదు. కళ్ళు తెరవలేదు. బిడ్డకు స్నానం చేయించనందున వాసనొస్తుంది. ఐదునెలల పసికందుకు ఎముకలు తప్ప

మరేమీ లేదు. ఉపిరుంది గనుక కన్నుతల్లి పాత్రిశ్యలో పెట్టుకొని సేవలు చేస్తుంది. ఒకరోజు డాక్టరు దగ్గరకు పోయేందుకు బిడ్డముఖాన పాడరు పూస్తుంటే ఆకారణంగా కుడి కంట్లో నుంచి కోడిగ్రుడ్డు సానలాంటి జిగురు పదార్థం బొలికిన పడింది. ఏద్యుకుంటూ కంటి డాక్టరు హెబ్బారు దగ్గరకు తీసుకొని వెళ్ళారు. డాక్టరుగారు బిడ్డకళ్ళు తెరచి చూస్తే రెండు కండ్లలోనూ నల్లగ్రుడ్డేలేదు. మొత్తం తెలుపే. పోగా కుడికంట్లో పాట్టు తీసిన ఆవాలవంటి ఒక బటానీ గింజంత కుదపపున్నది. అది ఒక వైరస్ బబ్బని, రెండు నెలలు ఆశ్రద్ద చేసినందున పూర్తిగా కన్నుతా తినివేసిందని, ఇక మద్రాసుకు వెళ్ళినా ప్రయోజనంలేదని చెప్పారు డాక్టరుగారు. కాని కన్నుతల్లి ఉండబట్టలేక నాలుగవరోజు మరలా కంటి డాక్టరు దగ్గరకు తీసుకొస్తే వారు ఆమెను నాలుగు చీవాల్లుపెట్టి ప్రయోజనం లేదు పామ్మన్నారు.

ఇంటికిచ్చి భర్త ముఖంచూచి గొల్లన ఏడ్చేసింది. ఆ గోల విని ఎదురింటి పబ్బు వెంకటేశ్వయ్యగారు వారిఇంటికివచ్చి తన మాట ప్రకారం గొలగమూడి వెంకయ్యస్వామివారి దగ్గరకు పోకుండా నిర్లక్ష్యం చేశారని ఇప్పుడైనా వారిని శరణువేడితే తప్పక చూపు వస్తుందని గట్టిగా చెప్పి వారిని గొలగమూడికి పంపారు. స్వామివారియందు ఆమెకు విశ్వాసములేకున్నా విధిలేక కొన ఆశతో 1989 సం॥ గొలగమూడి వచ్చింది. బిడ్డకు ఏ మాత్రం కొంచెం చూపువచ్చినా 20 రూ॥ కర్పూరం వెలిగించి బిడ్డతలనీలాలు ఇస్తానని ఐదువారాలు శ్రీ స్వామివారిని దర్శిస్తానని మొక్కుకొని వెళ్ళింది. శ్రీ స్వామివారి పవిత్ర సమాధికి తాకించి యిచ్చిన నువ్వులనూనె కంటిరెప్పలకు రాయసాగింది. మానవమాత్రులమైన మనం ఊహించలేంతంటే అత్యద్భుతం జరిగింది. వారంరోజుల లోపల బిడ్డకు రెండు కళ్ళలోను నల్లగ్రుడ్డు చక్కగా ఏర్పడి స్పష్టంగా చూడగలగటమేగాక గత రెండు నెలలుగా బాధిస్తున్న రక్త విరేచనాలు పూర్తిగా లేకుండా పోయాయి.

కంటిలో కనీసం నయాపైసా వెలగల ఏ మందుకూడా వేయకుండానే ఒక్క వారంరోజుల లోపల సాన కారిపోయిన కన్నులకు తిరిగి నల్లగ్రుడ్డు ఏర్పడి చూపురావడం ప్రపంచచరిత్రలోనే వైద్యులను దిగ్భ్రమచేసే అద్భుతం. దీన్ని కన్నులారాగాంచిన ఆ తల్లి దండ్రుల ఆనందము ఏమని వర్ణించగలం. ఇట్టి

మహా మహిమాన్వితమైన శ్రీ స్వామివారి కృపకు వాత్రుడైన ఈ బిడ్డను భక్తులందరూ ప్రత్యక్షంగా చూచి విషయం ముఖాముఖీ విచారించి ఆనందానుభూతి పొంది ధన్యులు కావలెనని కోరుచున్నాము.

నెల్లూరు నార్సు పెన్నార్ బిడ్డ-వెంకటేశ్వరపురం నివాసి (నీళ్ళటాంకీ దగ్గర) ఇరగా రమణయ్య భార్య శ్రీ దేవమ్మ ఇలా చెప్పుతుంది. మా ఏకైక పుత్రుడైన ఇరంద్రబాబుకు 1989 దీపావళి నాటికి మూడు సంవత్సరాల వయస్సు. సం॥89 దీపావళినాడు జ్వరం మొదలై నాగులచవితినాటికి పూర్తిగా రెండు కాళ్ళు చచ్చబడి ముడుచుకుపోయాయి. నెల్లూరు డాక్టర్లందరూ పరీక్షించి పోలియో అనిచెప్పి మద్రాసుకు పామ్మన్నారు. మద్రాసులో కరెంటు వైద్యం చేయించి వేల రూపాయలు ధారబోశాము కానీ ఏమాత్రము కాళ్ళకు స్పర్శరాలేదు. కాళ్ళమీద బరువు మోపి దొడ్డికి కూడా కూర్చోలేదు. రెండుచేతుల మోపున ఎత్తి పట్టుకుంటే దొడ్డికి కూర్చునేవాడు బిడ్డ పరిస్థితి చూచినాకు దిక్కుతోచక ఏచెత్తినట్లయింది. కడుపుకు అన్నం కంటికి నిద్ర కరుచైపోయింది. చెప్పరాని దుఃఖంతో అలమటిస్తున్నాను.

ఒకరోజు మా అన్నగారింట్లో భగవాన్ శ్రీవెంకయ్యస్వామి వారి పటం చూచాను. మా అన్నగారు దిక్కులేని మా బోటివారికి ఈ వెంకయ్యస్వామి వారే దిక్కిని, బిడ్డ విషయం స్వామికి చెప్పుకోమని చెప్పాడు. అదేమి చిత్రమోగాని శ్రీ స్వామివారి పటం చూచాక నాకు దుఃఖం పెళ్ళగించుకొని ప్రవహించింది. చంకనున్న బిడ్డను శ్రీ స్వామివారి పటం ముందు పడేసి ఎంతసేపు ఏడ్చానో, స్వామివారికి నా గర్భకోశాన్ని గురించి ఎలా చెప్పుకున్నానో, ఇప్పుడు విన్నవలేను. నేను కడుబీదరాలనని నా బిడ్డ తిరిగి నడిస్తే స్వామివారి పలాన్నిటికీ పూలమాలలు నమర్చించి 28 కిలోల బియ్యం ఒక వంద విస్తరాకులు సమర్పించుకుంటానని ఎలాగైనా నన్ను కరుణించమని వేడుకున్నాను.

దేవుడు ఈ విధంగా పటం రూపంలో నా మొరనిని ఇంత త్వరగా కరుణిస్తాడని నేను కలలోగూడ ఊహించలేదు. మరుసటిరోజు రాత్రి ఒక డాక్టరుగారు నా స్వప్నంలో కనిపించి సూది తీసుకొని నా బిడ్డయొక్క రెండు అరికాళ్ళను అనేకసార్లు పాడిచి తన మందుల పెట్టెలోటి వెళ్ళిపోయారు. నా

కన్నులు నేను నమ్మలేని విధంగా తెల్లవారి నా బిడ్డ నిద్రమంచము నుండి లేచి నడచి వస్తున్నాడు. ఆనందానికి అవధులు లేక పోవడమంటే ఏమిటో అప్పుడు నా కర్ణమైంది.

తూలివడేటట్లుగా నడుస్తున్నాడు. చక్కగా నడిచేటట్లు చేయమని శ్రీ స్వామివారిని వేడుకున్నాను. మరుసటి రోజు ఒక ముసలాయన స్వప్నంలో కనిపించి నా బిడ్డ వీపంతా ప్రేమగా నిమిరి చెయ్యిపట్టుకొని చక్కగా నడిపించారు. అది మొదలు పిల్లాడు బాగా నడుస్తున్నాడు. కానీ మోకాళ్ళు తగులుతూ ఉండేవి. అది కూడా లేకుండా చేయమని ప్రార్థించసాగాను. కానీ మా అన్నగారు వెంటనే గొలగమూడికెళ్ళి కొన్నాళ్ళు కృతజ్ఞతతో శ్రీ స్వామివారికి సేవ చేయమని సలహా ఇచ్చారు. కానీ అక్కడ వర్షమొస్తే చెట్ల క్రింద నివసించడం కష్టమని వెనుకాడాను.

కానీ కరుణామయుడైన శ్రీ స్వామివారు నా అజ్ఞానాన్ని మన్నించి తన దివ్యసన్నిధికి రమ్మని కబురు పంపారు. ఒకనాటి నా స్వప్నంలో ఒక దివ్యమైన స్త్రీ మూర్తి కనిపించి "నీ బిడ్డకు బాగుంటుంది. స్వామివారు నిన్ను పిలుస్తున్నారు. గొలగమూడికి వచ్చేసెయ్య" మని చెప్పింది. వెంటనే గొలగమూడి చేరి శ్రీ స్వామివారిని దర్శించి సేవించాను. బిడ్డ నడకలో తొంభైపాళ్ళు మార్పు కనిపించింది. కానీ కొద్ది కుంటు మాత్రం కనిపిస్తుంది. ఒకనాడు తులసమ్మ నమాధి దగ్గర నిలబడి "నీవు గొలగమూడి పోయావుగదా మరి ఇంకా నీ బిడ్డ కొద్దిగా కుంటుతున్నాడేమి అని అడిగిన నా స్నేహితులకు నేనేమి చెప్పేది. మహాద్భుతమైన తమకీర్తికి ఇది కొద్దివెలితే అవుతుంది. నా బిడ్డకు పూర్తిగా కాళ్ళు వచ్చాయని నేను అందరితో బల్లగుడ్డి నీకీర్తిని గూర్చి నేను కొనియాడేటట్లు చేయలేరా స్వామీ" అని ఎంతో వేదనతో భావురమని ఏడ్చాను. నా బిడ్డ కుంటుతుంటే శ్రీ స్వామికిర్తి ప్రతిష్ఠలకు ఈ కుంటు వెలితనే భావం నన్ను నలిపేసింది.

నాటి రాత్రి నా స్వప్నంలో ఒక దేవతా స్త్రీ కనిపించి "నీ వసుకున్న రెండు పనులు నెరవేరుతాయి. నీ బిడ్డకేం పరవాలేదు. నీవు చింతపడవద్దని" ఓదార్చింది. నా రెండవ కోరిక నేను పూర్వం చేస్తుండేసిన గవర్నమెంటు

పోజ్తలువని తిరిగి రావాలని. శ్రీ స్వామివారి కృపవలన నా కదిగూడా త్వరలో లభిస్తుందని నా నమ్మకము. వారంలోగా ఆకుంటుకూడా పోయింది.

పై విధంగా దీని జనరక్షాదక్షుడైన శ్రీ స్వామివారు కన్నీటి ధారలకు కరిగిపోయి కరెంటు వైద్యానికి అలవిగాని కాళ్ళను ప్రసాదించారు. ఎన్ని జన్మలకైనా నేను శ్రీ స్వామివారి రుణం తీర్చుకోలేను.

ఇట్లు, ఇరగా శ్రీదేవి.

విశ్వాసం కొండలను కదిలిస్తుందని చెబుతారు పెద్దలు. ఎన్నో జన్మల పుణ్యఫలం వలననే అట్టి విశ్వాసము సద్గురునియందుగాని దైవయందుగాని కలుగుతుందని శాస్త్రవాక్యం. శ్రీ స్వామివారు తన అవతార కార్యార్థం మనలను నిమిత్తమాత్రులుగా వాడుకుంటున్నారని శ్రీ స్వామివారే స్వయంగా తెలియజేసిన అనుభవం చాలా అద్భుతమైనది. నెల్లూరు జిల్లా మనుబోలు మండలం బద్వేలి వాస్తవ్యులు తెనాలి కోడండరామయ్య తన దివ్యానుభవాన్నిలా వివరిస్తున్నారు. 1986 సం॥లో నాకు విపరీతమైన గుండెనొప్పి వలన కోమాస్థితిలో ఉండగా పన్ను నెల్లూరు సింధూర నర్సింగ్ హోస్పిటల్ చేర్చిన రెండవరోజు స్పృహ వచ్చింది. ఒక వారం వైద్యం చేయించుకున్నాను. డాక్టరు రామచంద్రారెడ్డిగారు 'జబ్బు చాలా బలీయంగా ఉంది. వెంటనే మద్రాస్ వెళ్ళి ఆపరేషన్ చేయించమని' చెప్పి డిస్చార్జి చేశారు.

మద్రాసు వెళ్ళేముందు మాతమ్మని సలహాననుసరించి గౌలగమూడిలో భగవాన్ శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారి సమాధిని దర్శించి నిద్రచేసి ఆరోగ్యం ప్రసాదించమని ప్రార్థించాను. మద్రాసు విజయనర్సింగ్ హోస్పిటల్ గణేష్ డాక్టరుగారు అన్ని పరీక్షలు చేసి ఎక్స్రేలు తీసి ఓపెన్ హార్ట్ సర్జరీచేయాలి, ఎనభై వేల రూపాయలు డివాజిట్ చేస్తే వెంటనే ఆపరేషన్ చేస్తాము. లేకుంటే ప్రాణాపాయం తప్పదన్నారు. "ఆపరేషన్ లేకుండా మందులతో నయంచేసే ప్రయత్నం చేయండి. అట్లా కాకుంటే ఎప్పుడో చచ్చిపోయేదానికి ఇప్పుడే సిద్ధమవడం మంచిదని" చెప్పుకున్నాను. ఆస్పత్రిలోచేర్చి 12 రోజులు ఇంజక్షన్లు మందులు వాడారు. గుండెలో వాల్చులు తీసేసి క్రొత్త వాల్చులు

అమర్చాని చెప్పి నేను ఆపరేషన్ కు అంగీకరించనందున రోజుకు 20 రూపాయల ఇరీదు గల మందులచొప్పున 3 నెలలు వాడుకుంటూ అలావ్ బాల్ రూమ్ గల రూములో వుంటూ కనీసం పదిగజాలు కూడా సడవకుండా పూర్తి విశ్రాంతి తీసుకోవడం తప్పనిసరి, తప్పక డాక్టరుగారి పర్యవేక్షణలో ఉండాలి అని చెప్పారు.

నేను నా బ్రతుకు భారమంతా శ్రీ స్వామివారికే హృదయపూర్వకంగా వప్పించి వారమునకొకరోజు నియమంగా శ్రీ స్వామివారి సమాధిని దర్శిస్తూ వచ్చాను. ప్రతివారము మొయిన్ రోడ్డులో దిగి బదు కిలోమీటర్లు సడిచి గౌలగమూడి వస్తూవుండేవాణ్ణి. డాక్టరుగారి దగ్గరకు పోయినప్పుడల్లా నీవు నేను చెప్పినట్లు పూర్తి విశ్రాంతి పాటించడం లేదు. గనుక మందులు కూడా పనిచేయవని చెబుతూ వచ్చారు. మూడు నెలల తర్వాత పూర్తిగా మందులు వాడడం కూడా మానేసి నియమంగా వారమునకొకసారి ముందటివలనే శ్రీ స్వామివారి సమాధిని సేవిస్తూ వచ్చాను.

ఒక దఫా శ్రీస్వామివారి ఆశ్రమంలో. వల్లిపురెడ్డి ఆదినారాయణరెడ్డి గారితో మాట్లాడగా "ప్రారబ్ధంలో ఒక భాగమనుకొని మందులు వాడుతూ డాక్టరుగారికి కూడా చూపిస్తూండు. శ్రీ స్వామివారిని మాత్రం నియమం తప్పకుండా దర్శిస్తూండు వారు తప్పక కృప చూపుతారని" చెప్పారు.

"స్వామి ఈ మందులు ఆపరేషన్లు నేను భరించలేను. రక్షించినా భక్షించినా మీదే భారం" అని ఆర్కితో విన్నవించుకున్నాను. శ్రీ స్వామివారు స్వప్న దర్శనమిచ్చి "అయ్యా! నా అవతార కార్య ప్రచార నిమిత్తం నిన్ను ఉపయోగించుకుంటున్నాను. కనుక నీకు నేను ఆపరేషన్ చేస్తాను" అని చెప్పారు. అలాగే నా స్వప్నంలో గణేష్ డాక్టరుగారు నాకు ఓపెన్ హార్టు సర్జరీచేసి "అయ్యా వాల్చులు బాగానే ఉన్నాయే, ఆపరేషన్ చెయ్యడం వృధా అయిందే" అని చెబుతున్నారు, స్వప్నం నుండి మేల్కొన్నాను. ఆ క్షణం నుండి మరలా గుండెనొప్పిరాలేదు.

పదవరోజు మద్రాస్ వెళ్ళి చూపించాను. మరలా పరీక్షలు చేసి ఇంతకు

ముందు వాల్యుంలో క్రొవ్వు ఉన్నందున పని చేయలేదు. ఇప్పుడు క్రొవ్వుతా కరిగిపోయినందున బాగా పని చేస్తున్నాయి. ఇక ఆపరేషన్ అవసరం లేదని తీర్పు చెప్పారు. ముందు జాగ్రత్తకొరకు రోజుకు ఇరవై రూపాయల ఖరీదయిన మందులు వ్రాసి వాడమన్నారు. నేను నామకార్తంగా ఐదు రూపాయల మందులు మాత్రం వాడుతూ - విరామం లేకుండా అన్ని పనులు చేసుకొంటూ ఎంత దూరమైనా సునాయనంగా సడవ గలుగుచున్నాను.

ఈ మధ్య మా బ్రెలు తప్పించుకొనిపోయి ఒకటిన్నరనెల ఎంత వెతికినా కనబడలేదు. ఈ ప్రయత్నంలో నేను రోజుకు 20 కిలో మీటర్లకు పైన సడవ వలసివచ్చింది. కానీ నాకెలాంటి గుండెనాప్పి కనిపించలేదు. వెతికి వెతికి విసుగుపట్టి "స్వామి బ్రెలు వెతకమంటారా అని ఒక చీటి వెతకవద్దంటారా" అని రెండవ చీటి వ్రాసి సమాధి మీద ఉంచి వాటిలో ఒకటి తీయిస్తే వెతక వద్దనే చీటి వచ్చింది. అది శ్రీస్వామివారి ఆదేశంగా భావించి ఎందరు చెప్పినా వినకుండా బ్రెలు వెతికేమాటే మానేశాను, ఒకటిన్నర నెల వెతికినా కనబడని బ్రెలు చిత్రంగా వాటంతటవే ఇంటికి రావడం శ్రీస్వామివారి కృపగాక మరేమని చెప్పగలము. నా ఆరోగ్యం ఆపరేషన్ లేకుండా చక్కబడ్డ విషయం మా ప్రాంతమంతా వెల్లడై అనేక గ్రామముల నుండి ఆర్తులు శ్రీస్వామివారి నాశ్రయించి రక్షించబడుచున్నారు. వారి అవతార కార్యప్రచార నిమిత్తం నేను నిమిత్త మాత్రుడుగా ఉపయోగపడడం నా అదృష్టంగా తలుస్తాను. శ్రీ స్వామివారిచ్చిన ఈ అవకాశం సద్వినియోగం చేసుకుంటూ పదిమందికి శ్రీ స్వామివారి మహిమను గూర్చి తెలియచెప్పే భాగ్యం నాకు కల్గించమని శ్రీ స్వామివారిని హృదయపూర్వకమైన కృతజ్ఞతాభావంతో ప్రార్థిస్తున్నాను.

మా మిత్రుని భార్య గత ఏడు సం॥ నుండి బ్లీడింగ్ తో బాధపడుతూ ఎంతో బలహీనంగా ఉండేవారు. చేయించని వైద్యమేలేదు. ఎందుకలా అవుతుందో ఏ డాక్టరుకూ అంతుబట్టలేదు. హైదరాబాద్ లో స్పెషలిస్టులకు చూపిస్తే ట్రీట్ మెంటు మొదలు పెడితే ఎంత ఖర్చవుతుందో చెప్పలేము. వైద్యమారంభించాక ఏ పరీక్ష చేయాలంటే ఆ పరీక్ష ఎంత ఖర్చయినా చేయించాలి. మధ్యలో విరమిస్తే ఫలితముండదు. ఎంతైనా ఖర్చు కావచ్చు ముందు చెప్పలేము.

ఎన్నాళ్ళయినా పట్టవచ్చు" అన్నారు. వైద్యం చేయిద్దామా సద్దా అనే సందిగ్ధావస్థలో ఉండగా ఆమె ఇష్టదైవమైన సాయినాథుని కృపవలన ఒకరోజు ఆయాచితంగా వారి స్నేహితులు భగవాన్ శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారి లీలా విశేషాలు వెలిపే 50 పేజీలుగల చిన్న పుస్తకము ఈమె కందజేశారు. చదివే కొద్ది ఎంతో అద్భుతంగా వుండి వరుసగా ఆ చిన్న పుస్తకాన్ని 5,6 సార్లు పారాయణ చేసింది. పారాయణ మధ్యలో ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు "నా దగ్గరకొస్తేగదా బాగుచేసేది. ఇక్కడుంటే ఎట్లా బాగైతుంది" అని పలికినట్లుగా అనిపించింది. వెంటనే ఆ పుస్తకం అట్టమీదవున్న శ్రీ స్వామివారి ఫోటోకు సమస్కరించి "స్వామి ఏడు సం॥రములుగా బాధపడుచున్నాను. సాయంకాలమునకు నాకేదయినా గురి ఏర్పడితే రేపు తప్పకుండా మీ దర్శనం చేసుకొని 108 ప్రదక్షిణలు చేయగలనని" చెప్పుకున్నాను. గత ఏడు సం॥లు అనుభవాన్ని బట్టి ఆనాటి బ్లీడింగ్ కనీసం ఇంక నాలుగు నెలల వరకు తగ్గే సూచనలేనంత ఉద్భ్రతంగా వుంది.

కాని శ్రీ స్వామివారి మహద్బుత్తమైన దివ్యలీల అన్నట్లు నాటి సాయంకాలమునకు బొత్తిగా బ్లీడింగ్ లేకుండా నిలిచిపోయింది, ఈ అద్భుతాను భవమునకు తన్మయులయిన దంపతులు ఎప్పుడెప్పుడు గొలగమూడి చేరుతామా? అన్న తపనతో రాత్రంతా శ్రీ స్వామి వారి దివ్యలీల మననంలోనే గడిపేశారు. ఒకవారం చూచాక గొలగమూడిచేరి అంతట బలహీనతలోనున్న ఆమెకు ఆశక్తి ఎలా వచ్చిందో కాని ఎంతో అనందావేశాలతో సమాధి మందిరమును 109 ప్రదక్షిణలు చేసి తన మ్రొక్కు చెల్లించుకొన్నది. అది మొదలుకొని అప్పుడప్పుడు శ్రీ స్వామివారిని దర్శించి వారి 7 సం॥ముల వాపతో సహా ముగ్గురు స్వామివారికి 108 ప్రదక్షిణలు చేసి శ్రీ స్వామివారిని సేవించుకొనుచున్నారు. ఎంతో కృతజ్ఞతతో యింటి దగ్గర ప్రతినిత్యం శ్రీ స్వామిపలాన్ని శ్రద్ధాభక్తులతో పూజిస్తూ శ్రీ స్వామివారి పేర సమృద్ధిగా కాక ఐతికి అన్నం సమర్పిస్తున్నారు. అంతేగాక శ్రద్ధాభక్తులతో పారాయణ సత్సంగము చేస్తున్నారు.

పై లీలలో పీఠీసాయి భక్తులైన మా మిత్రుని భార్యను శ్రీ స్వామి వారు అదుకోవడంలోని అంతర్యము ఏమిటో మనము చక్కగా విడమరచి

అలోచించాలి. సర్వబ్రహ్మస్వరూపులయిన మహాత్ములందరూ ఒకటే ఐన ఆ పరమాత్మ యొక్క వివిధ రూపాలేగదా కనుక శ్రీ స్వామివారి భక్తులు సాయినామాన్ని స్మరించరాదనడం మన సంకుచిత తత్వాన్ని సూచిస్తుంది. అంతేగాక స్వామి భక్తులు ఇతర మహాత్ములను దర్శించరాదని సేవించరాదని అనడం ఎంతో అపవారమైన విషయం. అంటే శ్రీ స్వామివారు ఈ రూపంలో మాత్రమే పున్నారని మిగిలిన రూపాలు వారిని కాదని తలచి మనం వారి విశ్వవ్యావకత్యాన్ని అవమానిస్తూన్నామన్నమాట. అందుకే గీతలో, "అవజానంతిమాంమూడా, మానుషీం తనుమాశ్రిత" నేను ఈ మనుష శరీరము మాత్రమే అని తలచే మూఢులు నన్నవమాన పరుస్తున్నారు. అని కృష్ణ భగవానుడు సెలవిచ్చాడు, ఈ విషయమును నిరూపణగా Dr. T. శేషిరావుగారి హైద్రాబాదు ఇంట్లో నిలువెత్తు సాయి ఫోటోలో శ్రీ స్వామి రూపము స్పష్టంగా కనిపిస్తుంటుంది.

బిట్రగుంట-బోగోలు వాస్తవ్యులు తోగురు వెంకయ్య రిటైర్డ్ రైల్వేమెయిర్ డ్రయివర్ గారి దివ్యానుభవాలను ముముక్షువులందరూ శ్రద్ధగా మననం చేసినట్లయిన వజ్రాలవంటి శ్రీ స్వామివారి సందేశాలెన్నో లభిస్తాయి.

ఈయన చిన్ననాటి నుండి శ్రద్ధాభక్తులతో కూడిన దైవచింతన విద్యుక్తధర్మ విర్యహణయందు అచంచల కార్యదీక్ష గలవారు. గనుకనే వీరు భారత రాష్ట్రపతి బహుమతికూడా పొందగలిగాడు. ఇల్లు వదలి తీర్థయాత్రలో చాలాకాలంగా తిరుగుచున్న తన మిత్రుడు తిరిగి ఇంటికి ఎప్పుడు వస్తాడనే విషయం శ్రీ స్వామివారి నుండి తెలుసుకోవాలని వీరు 1988 జూన్ నెలలో శ్రీ వారి సమాధి దర్శించి అశ్రమంలో నిద్రించారు. నాటి రాత్రి 3 గంటకు ఇల్లువదిలి వెళ్ళిన ఆ మిత్రుని రూపములో శ్రీ స్వామివారు దర్శనమిచ్చి త్వరలోనే వస్తానని చెప్పారు, ఆ మిత్రుడదేవిధంగా త్వరలోనే ఇల్లుచేరాడు.

కాశీ, ప్రయాగ, కుంభమేళా దర్శించుకొని తే 2.2.89న వెంకయ్య రెండవసారి శ్రీ స్వామివారి దర్శనార్థం గోలగమూడి వచ్చాడు. నాటి రాత్రి వీరిస్వప్నంలో శ్రీ స్వామివారు దర్శనమిచ్చారు. ఒక దేవాలయంలో సీతారామ లక్ష్మణ విగ్రహాలకు శ్రీ స్వామివారు కర్పూరహారతిచ్చి హారతి పశ్యం

అక్కడున్న తోగురు వేంకయ్య దగ్గరకు తెచ్చి పశ్యంలో ఏమైన వేయమని అదేశించారు. వెంకయ్య అందులో ఒక నాణెం వేస్తే అది అద్భుతరీతిని రెండు బంగారు నాణెములుగా మారింది. అప్పుడు శ్రీ స్వామివారు వీరికి బీజాక్షర సహితంగా ఒక మంత్రం ఉపదేశించారు. ఆ మంత్రంలో ఒక అక్షరం వీరికి సరిగా వినిపించనందున ఆ అక్షరమేమిటని వీరు శ్రీ స్వామిని అడుగగా ఆ అక్షరం ఫలాన అని చెప్పడమేగాక ఆ మంత్రార్థ వివరణ కూడా చెప్పి నియమంగా వేయమని అదృశ్యమయ్యారు. అశ్రమంలోని కమ్యూనిటీహాలులో పడుకొనియున్న వీరికి ఆ రాత్రే రెండవసారి శ్రీ స్వామివారు స్వప్న దర్శనమిచ్చి వీరి తలక్రిందవున్న సంచినీ లాగుతూ "నీవు అగ్నిగుండము దగ్గర ఎందుకు పడుకోలేదని అడగారు వెంటనే వీరు లేచివెళ్ళి అగ్నిగుండముదగ్గర పడుకొన్నారు.

బోగోలులోని శ్రీరామాలయం పూజారి చేతికి వీరొక స్వామివారి సుప్రభాత కేసెట్ ఇచ్చి నిత్యం వెట్టమని చెప్పారు. కాని శ్రీ స్వామివారి విషయం బొత్తిగా తెలియని ఆ పూజారి ఆ కేసెట్టును మైకులో వేయడం లేదట. ఒకరోజు శ్రీ స్వామివారు పూజారికి స్వప్న దర్శనమిచ్చి ఆ కేసెట్ వెట్టమని అదేశించారు. కేసెట్ కేసుపైన ఉన్న శ్రీ స్వామివారి బొమ్మను చూచిన ఆ పూజారి తనకు స్వప్న దర్శనమిచ్చి అదేశించింది, శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారేనని గుర్తించాడు.

అందరిలాగానే తోగురు వెంకయ్యగూడా శ్రీ స్వామివారిని తన మిత్రుడు తీర్థయాత్ర నుండి ఎప్పుడు వస్తాడనే విషయం అడిగేందుకే వచ్చాడు. కాని నిజానికి శ్రీ స్వామివారి వీరిని ఆ విషయం మీద తన చెంతకు చేర్చుకున్నారు. అజ్ఞానమువలన మనం పూర్వజన్మ అనుబంధం మరచినా నిత్యసత్యులైన శ్రీ స్వామివారు మనలనే వదలిపెట్టే ప్రసక్తలేదని తెలుస్తుంది. కబీరు చెప్పినట్లు ఎవరికి ఎవరు గురువులో సృష్ట్యాదిలోనే నిర్ణయించబడి ఉంటుంది. గనుకనే శ్రీ స్వామివారు వీరికి మంత్రోపదేశం చేయడమేగాక మంత్రార్థాన్ని కూడా వివరించారు.

శ్రద్ధాభక్తులుగల ముముక్షువులకు శ్రీ స్వామివారు నిత్యసత్యులై తన మహాసమాధి అనంతరం కూడా మార్గము చూపుతున్నారని తెలుస్తుంది.

శ్రీ స్వామివారు స్ఫుటిమాత్ర ప్రసన్నుడు మాత్రమేకాదని - మనం ఏమరుపాటున వారిని ప్రార్థించని సమయాలలో కూడా శ్రీ స్వామివారు నిర్విద్రుడై నిరంతరం మన యోగక్షేమాలను ఏమరుపాటు లేకుండా కనిపెట్టి రక్షిస్తారని తెలుస్తుంది. అయితే కావలసినదల్లా ఒక్కటే - అది శ్రీ స్వామివారిలో హృదయపూర్వకమైన గట్టి అనుబంధం కల్గియుండడమే. అట్టి అనుబంధం కల్గడమెలా? వారి సూక్తులను హృదయపూర్వకంగా ఆచరించడం, శ్రీ స్వామివారి చరిత్ర నిత్యం పారాయణ చేయడం, "దారం తెగిపోకుండా చూచుకుంటే ఎప్పుడూ మీతో గూడా ఉంటుండామా" అని ఒకప్పుడు అన్నారు శ్రీ స్వామివారు.

పూర్వజన్మ అనుబంధంలేని వారుకూడా కనీసం ఈ జన్మలోనైనా సద్గురుని దివ్యత్వాన్ని గుర్తించి తగువిధంగా నిజజీవితంలో సాటి జీవులన్నీ శ్రీ స్వామివారి రూపాలనే నిరంతర ఎరుకతో ప్రేమ పూర్వకమైన ఆచరణ చేస్తుంటే మన ఆహ్వానం లేకుండానే శ్రీ స్వామివారు మన హృదయాలలో తిష్టవేస్తారని గుర్తించుముగాక.

మద్రాసు అపోలో ఆస్పత్రిపాలైన లక్ష్మణకుల క్రీష్ణయ్య కుమారుడు శ్రీనివాసులు విషయం ఇలా చెపుతున్నారు.

16.10.1987న శ్రీనివాసులు వయస్సు 15 సం. ఆ క్షణం వరకూ ఆరోగ్యంగానే ఉండి చపాతీ తిని తలనొప్పిని చెప్పి వెంటనే కక్కుకున్నాడు. పిట్టు వచ్చాయి. కలువాయి సర్పింగ్ హోంలో సెలైన్ తో పాలు మందులుకూడా వాడారు. నయం కాలేదు. తెల్లారి నెల్లూరులో పిల్లల డాక్టరు రామక్రిష్ణారెడ్డి దగ్గరకు వెళ్ళాము మూడురోజులు వైద్యం చేయించాక డాక్టరుగారి సలహా మేరకు మద్రాసు అపోలో ఆస్పత్రిలో చేర్చాము. స్కానింగ్, ఆంజియోగ్రామ్ వగైరా తీశారు. పిల్లలాలానికి భేదులవుతున్నాయి. వెంటనే ఆపరేషన్ చేయాలి. చాలా ఖర్చవుతుంది. భరింపగలరా అని అడిగారు. ఎన్.జి.ఓ. లము గనుక ఒక ఏడమైన ఖర్చయితే భరించగలమని చెప్పారు. వారేమనుకున్నారో ఏమో నాకేమి చెప్పకుండా జనరల్ ఆస్పత్రికి పంపుతూ డిస్చార్జి వ్రాశారు. జనరల్ ఆస్పత్రికి వెళ్ళాము. కానీ అక్కడ ఉండలేక ఆ రోజే డిస్చార్జి చేయించుకొని

కారులో నెల్లూరు తీసుకువచ్చేశాము. ప్రభాకర్ నాయుడుగారు రాధమ్మగారు చూచి అంత ప్రమాదస్థితిలో పిల్లవాణ్ణి ఎలా తీసుకువచ్చారు. కనుక వెంటనే విశాఖపట్టణంగాని హైదరాబాద్ గాని తీసుకు వెళ్ళమన్నారు. రెండురోజులు నెల్లూరులో రెస్టు యిచ్చి తిరిగి 23.10.87 తేది మద్రాసు అపోలో లో చేర్చాము. వాళ్ళు తిరిగి స్కానింగ్ వగైరా పరీక్షలన్నీ చేపి వ్యాధి నిర్ణయించలేకపోయారు ఈ పరీక్షలు వగైరాలకు సమారు పదివేల రూపాయల ఖర్చయింది. డాక్టరుగారు మెదడు ఆపరేషన్ చేయాలని 30, 40 వేల రూపాయల ఖర్చవుతుందని చెప్పారు. 70 వేలయినా ఖర్చు భరిస్తాము అని ఆపరేషను లేకుండా మందులతో నయం చేయమని అర్థించాము. వ్యాధి నిర్ణయం ఇంకా పూర్తికాలేదు.

పిల్లనికి స్వప్నంలో వాళ్ళమ్మ నాయన కనిపించి నీకు బాగుంది. ఇంటికివెళ్ళమని చెప్పాడు. కాని పిల్లవాని ఆరోగ్యం బాగాలేదు ఏదోలే కల అనుకొన్నాం. మరురోజు నాకు ఒక ముసలాయన స్వప్నంలో కనిపించి "పిల్లవానికి బాగుండాయ్యా" అని అన్నారు. పిల్లవానికి ఆరోగ్యంలో పెద్ద మార్చేమీలేదు. చాలా బలహీనంగా ఉన్నాడు. ఈ స్వప్నము కూడా ఏదో ఆలాపన అని అనుకొన్నాను. మరురోజు కూడా స్వప్న దర్శనమైంది. అయితే ఆ దఫా సుమారు పది సం. క్రిందట నేను శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారిని దామారులో దర్శించిన రూపంలోనే స్వామివారు దర్శనమిచ్చి "పిల్లవానికి బాగుంది. ఇక్కడ ఉండవద్దు - ఇంటికి తీసుకుపోండి" నేను పడమట బద్వేలులో ఉన్నాను. పిల్లవాణ్ణి అక్కడకు తీసుకరావ్యా" అని చెప్పివెళ్ళారు. తెల్లవారి డాక్టర్లందరూ మీటింగ్ పెట్టుకొని రకరకాలుగా చర్చించుకొని పిల్లవానికి ఎలాంటి జబ్బులేదని డిస్చార్జి చేశారు.

డిసెంబరు 87లోను. జనవరి 88లోను మరలా చెక్ప్ చేయించాము. శ్రీ స్వామివారి దయవలన ఎలాంటి జబ్బులేదు. 10వ తరగతి పరీక్ష కూడా మార్చి 88లో పాసయినాడు. మద్రాసు నుండి వచ్చిన 10వ రోజున శ్రీ స్వామి అజ్ఞ ప్రకారము వారు తపస్సు చేసిన స్థానమైన పెన్నబద్వేలు తిప్పమీద నిద్రచేయించాము.

ఈ కష్టకాలంలో నేను శ్రీ స్వామివారినిగాని, ఇతర దేవతలనుగాని ప్రార్థించలేదు. నాధ్యాసంతా డాక్టర్లమీద ఉండేది. పరమ కారుణ్యమూర్తియైన శ్రీ స్వామివారు మాత్రం పూర్వమెప్పుడూ మేము వారికి బిడ్డనిచ్చిన ఋణానుబంధాన్ని మరచిపోకుండా మేమువారిని మరచిపోయిన సమయంలో కూడా మమ్ము కాపాడారు. "మీరు నన్ను వదిలినా నేను మిమ్మువదలనయ్యా" అని శ్రీ స్వామి వారిచ్చిన అభయం మహాసమాధి అనంతరం కూడా అక్షరాలా నెరవేరుస్తున్నారు. "సూర్యచంద్రులున్నంత పురకు ఉండేదే కదయ్యా" అని స్వామివారిచ్చిన అభయం సత్యదూరమెలా అవుతుంది. కనుక సాటి భక్తులకొక విన్నపము. మనకెలాంటి కోరికలు లేక పోయినప్పటికీ, శ్రీ స్వామివారి అగ్నిహోత్రాన్ని వీలైనప్పుడంతా సేవిస్తూ ప్రతినిత్యం ఇంటలో స్వామి పలాన్ని పూజిస్తూ కాకబలికి సమృద్ధిగా ఆన్నం సమర్పిస్తుంటే శ్రీ స్వామివారితో భక్తిబంధమేర్పడే అనుక్షణము మనము వారి చల్లని రక్షణలో ఉండగలుగుతాము.

ఇట్లు, లక్ష్మకుల కృష్ణయ్య, సార్వసీస్తు కుల్లూరు.

ఔషధ సేవనంతో మాన్వజాలని అనేక వ్యాధులలో పాగత్రాగే దురభ్యాసం కూడా ఒకటి, ఆ దురభ్యాసం మాన్వడం ఏ డాక్టరువల్లకాదు - ఎంతటి మొండి వ్యాధినైనా మాట మాత్రంతో మాన్వగల సమర్థ సద్గురువుల మహద్బలమైన నైపుణ్యం వల్లనాతీతం. అందుకే అట్టి దురభ్యాసాల నుండి బయటపడిన భక్తులు కృతజ్ఞతతో తన గురుసేవలో ప్రాణాలర్పించేందుకు కూడా సిద్ధమౌతారు. అట్టివారి జన్మమే ధన్యము.

గూడూరు వాస్తవ్యులు వినుకొండ రామమూర్తిగారిని అట్టి దురభ్యాసం నుండి శ్రీ స్వామివారు రక్షించిన విధం ఇలా వివరిస్తున్నారు. నా భార్య భాగ్యలక్ష్మికి కడుపులో గడ్డని డాక్టర్లు ఆపరేషను చేయాలని సలహా యిచ్చారు. మేము భయపడి శ్రీ స్వామివారి కృపకరకు ప్రదక్షిణాలు చేస్తూ 40 రోజులపాటు స్వామి సన్నిధిలో ఉంచాము.

నాకు గుండెనొప్పి ఉంది. మందులు వాడుచున్నాను. డాక్టర్లు పాగత్రాగవద్దని నిషేధించారు. కాని నేను మానలేకున్నాను. నా భార్యనాకు ఆ దురభ్యాసం

లేకుండా చేయమని నా కారోగ్యం చేకూర్చమని ప్రార్థించేది. ఒకరోజు ఆమె స్వప్నంలో శ్రీ స్వామివారు నన్ను కర్ర తీసుకొని తరుముతున్నారు. పరుగెత్తి పరుగెత్తి ఇద్దరమూ అరిసిపోయాము. నేను మాత్రం ఒక డోలు కుక్కి మంచములో పడిపోయాను. కానీ అప్పుడు కూడా నోటిలో సిగరెట్టువుంది, దొంగనాకొడకా, సిగరెట్టు త్రాగుతావా? అంటూ నా నోటిలోని సిగరెట్టు పీకే అవతల పడేశారు. అంతటితో స్వప్నము అంతరించింది.

అనాటి నుండి నేటికీ మమారు నాలుగునెలలు గడచినా ఒక్క సిగరెట్టు కూడా త్రాగలేదంటే సామాన్యులకు సమ్మత్యం కాదేమో! సద్గురుని కృపకు హద్దులుండవుగదా! ఈ మహనీయునికి మాటలతో కృతజ్ఞతలు చెప్పసాధ్యమా.

ఎన్ సుభాష్ చౌరంగం - నిజామాబాద్ జిల్లా తన దివ్యానుభవాలు ఇలా చెబుతున్నారు.

1986 సెంటలో నాకు 20 వేల రూపాయలు అప్పులుండేవి. అవి తీర్చేవీలలేక ఒక ఇల్లు అమ్మి ఋణ విముక్తుడవదలచాను. కానీ 25 వేల రూపాయలకు పైన ఫరీదుచేసే ఆ ఇంటని 8 వేలకు అడుగుతున్నారు. అందరు దేవతలకూ మ్రొక్కాను ఫలితం తేదు. ఒక మిత్రుడు భగవాన్ శ్రీ వెంకయ్య స్వామి చరిత్ర ఇచ్చి, దాన్ని పారాయణ చేస్తే కష్టాలు తీరుతాయని సలహా ఇచ్చాడు. నా దయనీయమైన పరిస్థితి శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారికి విన్నవించుకొని ఇల్లు 20 వేల రూపాయలకు అమ్ముడుపోతే స్వామికి 20 రూపాయలు దక్షిణ పంపుతానని చెప్పి వారి దివ్యచరిత్ర పారాయణ చేయసాగాను. పారాయణ మొదలు పెట్టిన పదిరోజులకు శ్రీ స్వామివారు స్వప్న దర్శనమిచ్చి పదిరోజులకు పని అయిపోతుందని శెలవిచ్చారు. క్రమంగా పన్నెండు వేలనుండి అంచెలంచలుగా పెరిగి 21 వేలకు అమ్ముడు పోయింది. వెయ్యి రూపాయలు మధ్యవర్తులకు పారితోషికంగా ఇచ్చి 20 వేల రూపాయలు అప్పుతీర్చి శ్రీ స్వామివారి మ్రొక్కు తీర్చుకున్నాను.

అది మొదలు శ్రీ స్వామివారికి నుండి పెట్టుకొని నిత్యం 25 పైసలకు తగ్గకుండా సమర్పించేవాడిని ఒకరోజు శ్రీ స్వామివారు స్వప్నదర్శనమిచ్చి నా

పైకం 18-50 పై. ఉందికదా పంపివేయమని చెప్పారు. ఉదయం హుండీ తీసి చూస్తే సరిగ్గా అంతే పైకం వుండడం మాకు అనందాశ్చర్యాంను కలిగించింది.

ఇదే విధంగా మరొకసారి నా పైకం 21 రూపాయి ఉందికదా పంపివేయమని స్వప్నాదేశం చేశారు. చూస్తే సరిగ్గా అంతే ఉంది. శ్రీ స్వామివారు నిర్మిద్దులై అహర్నిశలు మనలను కనిపెట్టి కాపాడుతున్నారని మనం వారిని మరచినా వారు మనలను మరువరని పై లీలల ద్వారా ఎరుక పరిచారు.

నాకు మొదటి ముగ్గురు ఆడ సంతానమే నాల్గవ కాన్సుకైనా మగబిడ్డ నిమ్మని వేడుకున్నాను. ఒకరోజు నా స్వప్నంలో ఎవరో కన్పించి నీకు మరలా కూడా ఆడపిల్లే కలుగుతుందని చెప్పారు. ఈ స్వప్నం నన్ను చాలా బాధ పెట్టింది. అంతేగాక పదిమంది స్నేహితులు కూడా నాకు ఆడపిల్లే కల్గిందని మా ఆవిడ ప్రసవించకముందే పుకారులేపారు. నేనుమాత్రం శ్రీ స్వామివారిని మగబిడ్డ కొరకు ప్రార్థిస్తూనే ఉన్నాను. దయామయుడైన శ్రీ స్వామివారు స్వప్న దర్శనమిచ్చి తప్పక మగపిల్లవాడే కల్గుతాడని తెలివిచ్చారు.

శ్రీ స్వామివారి ఆజ్ఞమేరకు మగపిల్లవాడే కల్గాడు శ్రీ స్వామివారి కృపవలన అపులబాధ లేకుండా క్షేమంగా సంతోషంగా ఉన్నాము.

సత్యం, ధర్మం తప్పవద్దని శ్రీ స్వామివారి ఆజ్ఞగదా! ఈ మాట శ్రీ స్వామివారికి మనము వాగ్దానం చేసిన మ్రొక్కుబడుల విషయంలో కూడా వర్తిస్తుందని అలాంటి మ్రొక్కుబడులను తప్పనిసరిగా సకాలంలో చెల్లించాలని అలా చెల్లించకుండా మాట తప్పితే కష్టాలు తప్పవని ఈ క్రింది సన్నివేశం ఘోదిస్తుంది.

“మా కుమారుడు ఉడుముల శివారెడ్డి వయస్సు 22 సం॥ 1987లో తీవ్రమైన జ్వరం ఫిబ్బు నోటిగుండా సాంగ, గుడ్లు తేలవేయడం, తబ్బిబ్బు మాటలు ఉన్నాయి. ఆకలి బొత్తిగాలేదు. అందరు డాక్టర్ల చుట్టూ తిరిగి ఎన్నో మందులువాడి ఆరువేల రూపాయిలు ఖర్చుచేసినా ఫలితంలేదు. మా స్నేహితుని సలహాపై గొలగమూడివచ్చి శ్రీ స్వామివారిని శరణుజొచ్చి పిల్లవానికి నయమైతే

రూ. 116-00లు హుండీలో సమర్పిస్తానని మ్రొక్కుకున్నాను. అనాటి నుండి పిల్లవాడు పూర్తిగా ఆరోగ్యవంతుడు కావడమొక గొప్ప అద్భుతలీల.

కానీ ఒక సంవత్సరం వరకు శ్రీ స్వామివారి మ్రొక్కు తీర్చలేదు. మ్రొక్కు చెల్లించేందుకు ఒక తారీఖు నిర్ణయించుకున్నాము. కానీ అనాడు కొన్ని కారణముల వలన హైదరాబాద్ వెళ్ళవలసి వచ్చింది, నాటి నుండి జబ్బు తిరగబెట్టింది. మ్రొక్కుచెల్లించని ఫలితమే ఈ బాధని గుర్తించి వెంటనే గొలగమూడి బయలుదేరాము. కానీ వ్యాధి తీవ్రత వలన రెండు రోజులు నెల్లూరులో ఆగి వైద్యం చేయించినా తగ్గనందున మొండిగా గొలగమూడి వచ్చేశాము. ఈ మహాత్మర తపోభూమిలో అడుగిడిన మరుక్షణమే ఆ బాధలన్నీ చేత్తోతీసి వేసినట్లయింది. అనుకున్నమాట ప్రకారం మ్రొక్కు చెల్లించుకునేటట్లు చేసేందుకే శ్రీ స్వామివారా విధంగా జబ్బు తిరుగబెట్టించారని గుర్తించి క్షమాపణ చెప్పుకున్నాము. అది అందరికీ గుణపాఠమే.

ఇట్లు, ఉడుముల స్వామిరెడ్డి, కొణకణమిల్ల, ప్రకాశం జిల్లా.

1987 సం॥ అక్టోబర్ లో జ్వరం, తలనొప్పి, గొంతు నుండి గుండెవరకు తీవ్రమైన మంట నొప్పితో బాధపడుతున్నాడు పడుకోలేడు, కూర్చోలేడు. అన్నం తింటే కక్కేవాడు. ఆహారం లేక ఎముకల గూడై పోయాడు. రెండు నెలలుగా చేయని వైద్యం లేదు. కానీ ఏ మాత్రము బాధ తగ్గలేదు. ప్రక్రింటివారి ప్రేరేపణతో స్వామివారి పటం లేకపోయినాగానీ సట్టెంట్ల కడ్డీలు వెలిగించి తెల్లవారి సరికి బిడ్డకు నెమ్మదిస్తే మీ దర్శనానికి వస్తామని కన్నీటితో చెప్పుకున్నారు. అదేమి చిత్రమోగాని ఐదు నిమిషాలలో బాధంతా తీసేసినట్లు పోయింది. 40 రోజులుగా అన్నం తినలేకపోయిన నేను అది మొదలుకొని ఆహారం తినగల్గాను. తెల్లవారి గొలగమూడి బయలుదేరాము. ఎటు వెళ్ళినా మా ఊరి నుండి ఐదు కిలోమీటర్లు నడిస్తేనే బస్సు. ఊరి వెలుపల వరకు ఇద్దరు మనుషులు పట్టుకొని చిన్నగా నడిపించి తీసుకువచ్చారు. అక్కడ నుండి ఆకేకి ఎలా వచ్చిందోగానీ బస్సు వరకూ అందరికంటే ముందే ఎవరి సహాయం లేకుండానే నడిచాను. సాయంకాలం 4 గంటలకు గొలగమూడి చేరాము. నాటి రాత్రి నా స్వప్నంలో నన్నెవరో నిద్రలేపి “ఆ క్యూలో పోయే వాళ్ళందరూ

బాగుపడిపోయేవాళ్ళు నీవు కూడా వెళ్ళి పువ్విస్తారు తెచ్చుకో" మన్నారు. నేనుపోతే నాకొకబంతి పువ్విచ్చారు. నాటి నుండి నేనెంతో కృతజ్ఞతతో స్వామిని సేవిస్తున్నాను. కొన్నాళ్ళకు నాలో అశ్రద్ధ వోటువేసుకుంది. ఆ కరుణామయుడు "ఏమయ్యా ఆవసరం తీరేవరకేనా" అని స్వప్నంలో మందలించాడు. దాంతో నాకు నిరంతర స్మరణ బరిగిబట్టు చేశారు. స్వామి ప్రేమ విశ్వాసములతో మనము నిరంతరము స్వామిని గుర్తుంచుకొని స్మరించడమే వారు మన నుండి కోరే దక్షిణ, ఇది మరవకూడని సత్యం.

మా గ్రామ రాజకీయాలు కారణంగా గత ఐదు సంవత్సరములుగా జెండా ఉత్సవం చేయకుండా ఆచేశారు. మా ఉపాధ్యాయుడు పి. సుబ్బరామయ్య దైవం ఒక్కటే. దైవకార్యమేది చేసినా స్వామివారు సంతోషిస్తారని" చెప్పేవారు. గమక మా గ్రామంలో జెండా ఉత్సవం చేసేందుకు చండాపట్టి వేయించసాగాను. చాలామంది గ్రామంలో తగాదాలు వస్తాయి. నీవు జైలు పోతావు. నీవీ పనిని విరమించుకోమని గట్టిగా చెబుతున్నారు. "ఏమిస్వామి! మీ పవిత్ర కార్యానికీ కూడా ఆటంకాలేనా? ఎలా నెరవేర్చుకుంటారో మీదే భారమని" చెప్పుకొని బాధపడ్డాను. నాటి రాత్రి నా స్వప్నంలో స్వామివారు "నా గొప్పతనం ఏమీ తెలుసుగా! మరిక భయమెందుకు, చెయ్య నేనున్నాను" అని అభయనిచ్చారు. కార్యం ఎంతో ఘనమైన వేడుకగా చేయించారాదయామయులు, అంతేగాక భౌతికంగా వచ్చి ఆశీర్వదించారు.

ఉత్సవం జరిగిన తెల్లవారి మధ్యాహ్నం ఒంటిగంట ప్రాంతంలో బాగా అలసిపోయి నిద్రపోతున్నాను మా అమ్మ ప్రక్కంటామె వరండాలో కూర్చోని యున్నారు. చాలా పొడవైన పాదాలుగల్గి, ఎముకలగూడై బక్కి చిక్కిన వృద్ధుడు. పొట్ట ఎక్కిడో వెన్నుకు కరునుకొనుంది. మంచంలో ఉండవలసినవాడు. మా ప్రహరీగేటులో రెండు మెత్తలకూ చేతులానించి కొంచెం సేపు నిలబడి తర్వాత వరండాలోకొచ్చి కూర్చున్నారు. మా అమ్మ నీళ్ళు త్రాగమని అన్నం తినమని ఎంత బ్రతిమాలినా తీసుకోలేదు. పాగాకు అడిగిపెట్టించుకొని చప్పరిస్తున్నాడుగానీ ఊయలేదు. అర్ధరూపాయ దక్షిణీమ్మని అడిగి తీసుకొని లేచాడు. పడలాడేమోనని వా అమ్మవాళ్ళు చెరోకచెయ్యి పట్టుకొని వీధులోదాకా

తీసుకొచ్చారు. నేనిక పోతాను వదిలిపెట్టమంటే వదిలేశారు. మా అమ్మ రెండడుగులు వెనక్కొచ్చి తిరిగి చూస్తేలేదు. ఆ ప్రాంతమే గాదు ఆ గ్రామమంతా వెతికాము. అలాంటి ముసలాయన ఏమైనా కనిపించారేమోనని అందరినీ అడిగాము. ఎక్కడా ఆచూకీలేదు. ఏ మార్గాన వచ్చిన మా గ్రామానికి ఐదు కిలోమీటర్లు నడచిరావాలి. ఆ వృద్ధుడు అంతటి బలహీనతలో నడిచాచ్చే ప్రసక్తేలేదు. పాగాకు చప్పరించడం పొడవైన పాదాలుండడాన్ని బట్టిస్వామివారి మాగ్నోస్మి పావనం చేశారని తెలుస్తుంది.

మరొక రోజు బయటబాగా వర్షం కురుస్తుంది. మా ఇంట్లో సత్సంగం జరుగుతుంది. భగవాన్ శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారి అద్భుత లీలలు బాబాగారి లీలలు చెప్పుకొని తన్మయంలో ఉన్నాము. ఇల్లంతా ఉరుస్తుంది చెల్లాచెదురుగా కూర్చోనున్నాము. స్వామివారు నాచేత ఇలా పలికించారు. "స్వామి మిమ్ముస్మరిస్తుంటే మీరు మాతోటి ఉంటున్నారుకదా! అదే నిజమైతే మాకు నిద్రానంగా ఈ ఇల్లు ఇక కురువకూడదు. అని అన్నానో లేదో వెంటనే ఒక చినుకు కూడా పడకుండా కురవడం ఆగిపోయింది. బయటేమో వర్షయెస్తూనే వుంది. సామాన్యంగా వర్షం ఆగిపోయినాగాని చాలా సేపటి వరకు ఇల్లు కురుస్తూనే ఉంటుందికదా! స్వామివారు సర్వవ్యాపి, నిత్యసత్యుడు, శ్రద్ధగలవోట స్పృతిమాత్ర ప్రసన్నులే కాదు. స్పృతి చేయకున్నా కంటికి రెప్పవలె కాపాడే కరుణామయులు.

స్వామి సర్వభూత హృదయాంతర్వర్తి, సర్వ ప్రేరణాధికారి అన్ని జీవులలో వెంకయ్య ఉన్నారని తెల్సినమాట ఎంత నిత్యసత్యమో అనుభవించాలేగాని వ్రాయలేము. ఒకరోజు మా ఇంటి వరండాలో కూర్చోని పారాయణ చేసుకుంటున్నాను. పైరైన ఆవును తరుముకొని మా ఆబోతెడ్డు వీధిన దొడు తీస్తుంది. నాపారాయణ మీరు వింటున్నారనేందుకు నిద్రానగా ఒక అరగంటలోగా ఈ ఆబోతెడ్డు తిరిగొచ్చి మా వాకిట్లో ఒక అరగంటసేపు ఉండపోవాలని" అనుకున్నాను. ఎంతో చిత్రంగా వెంటనే ఆ ఆబోతెడ్డు ఆ ఆవును వదిలేసి వెనక్కొచ్చి మా ఇంట్లో గడ్డివేస్తే తినివెళ్లిపోయింది. పైరైన ఆవును వదిలి ఎద్దు వెనక్కు రావడమంటే ఎంత గొప్పవిషయమో మీరే యోచించండి.

ప్రతినిత్యం గొలగమూడలో మూడు వేళలా పూజానంతరము పాడే హరితి పాటలు

1. మంగళం గురుదేవాయ మహనీయగుణాత్మనే
సర్వలోకశరణ్యాయ సాధురూపాయ మంగళం
మంగళం వేదవేద్యాయ మేఘశ్యామలా మూర్తయే
పుంసాం మోహన రూపాయ పుణ్య క్లోకాయమంగళం
రామచంద్రాయ మంగళం రామకృష్ణాయమంగళం
గురుదేవాయ మంగళం సద్గురుదేవాయ మంగళం.
2. స్వామి వెంకయార్యాయ గొలగమూడి వాసాయ
మామకాభీష్టదాయ మహిత మంగళం
లోకనాదాయ భక్తలోక సంరక్షకాయ మామకాభీష్ట
దాయ మహిత మంగళం ||స్వామి||
భక్తభృందవందితాయ బ్రహ్మస్వరూపాయ మామ
కాభీష్టదాయ మహిత మంగళం ||స్వామి||
సత్య తత్వ బోధకాయ సాధురూపాయతే నిత్యమంగళదాయ
కాయ నిత్య మంగళం ||స్వామి||

నోట్ : శ్రీస్వామి వారికి దక్షిణవంపేవారు - సెక్రటరీ భగవాన్ శ్రీవెంకయ్యస్వామి, హ్యూమానిటీరియన్ మెషన్, గొలగమూడి (పి.ఓ.), వయా - నర్సేపల్లి, నెల్లూరు జిల్లా, ఎ.పి. 524321 అడ్రసుకు పంప మనవి. దయచేసి వ్యక్తుల ఫేర్లలో పంపవద్దు.

స్వామి కృప

సేకరణ మరియు ప్రాప్తిస్థానము:

పెసల సుబ్బరామయ్య

గొలగమూడి - 524 321.

శ్రీ స్వామివారి చరిత్ర చదవడ మెందుకు

నోరు నొవ్వంగ హరికీర్తి నుడవడేని

కలుగనేటికి తల్లుల కడుపుచేటు పోతనగారి భాగవతము

హరికీర్తి అంటే భగవంతుని దివ్యలీలలని అర్థం. త్రిమూర్తులకంటే గొప్పస్థితి సమర్థసద్గురునిది. అట్టి పరమాత్మయైన భగవాన్ శ్రీ వెంకయ్య స్వామి మహద్భుతమైన దివ్య లీలలను గురించి నోరారా ఇతరులకు చెప్పడమే జన్మ సాపల్యము, అలా చేయకుంటే మన జన్మవల్ల మన తల్లుల కడుపుకు చేటు వాటిల్లినట్టేనని గుర్తించాలి. ముని కుమారుని శాపమువల్ల వారం రోజులలో మరణించుచున్న పరీక్షిత్తు తన ఖర్యనశించి మోక్షమును పొందు మార్గము తెల్పుమని శుకమహర్షిని శరణువేడాడు. మహాత్ముల చరిత్ర, దివ్యలీలలతో నిండిన మహాభాగవతం శ్రవణం చేయించి పరీక్షిత్తునకు మోక్షమిప్పించారు శుకమహర్షి. పిర్దిసాయి, శ్రీ వెంకయ్య స్వామివారు కూడా చివరిదశలో మహాత్ముల చరిత్ర శ్రవణం చేశాకనే శరీరం చాలించారు. కనుక కలియుగంలో పరమాత్మ అవతారమైన భగవాన్ శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారి మహద్భుతలీలలు మననం చేయడం, ఇతరులకు నోరార చెప్పడం సులభమైన మోక్షమార్గము. ఇది శాస్త్రసమ్మతము, ఋషివాక్యము-దత్తావతారాల అమోఘమైన పరం.

ఇందుకు గుంటూరులో శ్రీ ఎస్. రమేష్ బాబుగారి ద్వారా శ్రీ స్వామివారు నిర్వహించుకొను పారాయణ యజ్ఞమే ప్రబల నిదర్శనము. వైద్యుల కలివిగాని క్యాన్సర్ వ్యాధులవంటి ఘోర పాపాలను సహితం ధ్వంసం చేసి ఏ చికిత్సా లేకుండా కేవలం శ్రీ స్వామివారి చరిత్ర పారాయణతోనే స్వస్థత చేకూరుతుంది.

భక్తులందరూ నిత్యం శ్రీ స్వామివారి దివ్యలీలలను మననం చేసుకొనుట, శ్రీస్వామివారి కీర్తిని నోరార అందరికీ పంది పెట్టి జన్మసార్ధకం చేసుకొనుటకుగాను శ్రీ స్వామివారు ఎనలేని ప్రేమతో మనకీ వుస్తకము అందించారు. సద్విషయంగా చేసుకొని ధన్యులవౌదాం.

జై నద్గురురాయ